C/2024/6740

26.11.2024

P9_TA(2024)0105

Gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik – årlig betænkning 2023

Europa-Parlamentets beslutning af 28. februar 2024 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik – årlig betænkning 2023 (2023/2119(INI))

(C/2024/6740)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig kapitel 2, 2. afdeling, om bestemmelser om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/697 af 29. april 2021 om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1092 ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2418 af 18. oktober 2023 om oprettelse af instrumentet til styrkelse af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb (EDIRPA) ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1525 af 20. juli 2023 om støtte til produktion af ammunition (ASAP) ([4]),

— der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (COM(2023)0160),

— der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til styrkelse af solidariteten og kapaciteten i Unionen til at opdage, forberede sig og reagere på cybersikkerhedstrusler og -hændelser (COM(2023) 0209),

— der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2315 af 11. december 2017 om etablering af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) og fastlæggelse af listen over deltagende medlemsstater ([5]),

— der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2021/509 af 22. marts 2021 om oprettelse af en europæisk fredsfacilitet og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/528 ([6]),

— der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1970 af 17. oktober 2022 om ændring af afgørelse 2010/452/FUSP om Den Europæiske Unions observatørmission i Georgien, EUMM Georgia ([7]),

— der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1968 af 17. oktober 2022 om Den Europæiske Unions militære bistandsmission til støtte for Ukraine (EUMAM Ukraine) ([8]),

— der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2022/2507 af 19. december 2022 om ændring af afgørelse 2010/452/FUSP om Den Europæiske Unions observatørmission i Georgien (EUMM Georgia) ([9]),

([1]) EUT L 170 af 12.5.2021, s. 149.
([2]) EUT L 791 af 21.3.2019, s. 1.
([3]) EUT L 2023/2418 af 26.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj.
([4]) EUT L 185 af 24.7.2023, s. 7.
([5]) EUT L 331 af 14.12.2017, s. 57.
([6]) EUT L 102 af 24.3.2021, s. 14.
([7]) EUT L 270 af 18.10.2022, s. 93.
([8]) EUT L 270 af 18.10.2022, s. 85.
([9]) EUT L 325 af 20.12.2022, s. 110.

— der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2023/162 af 23. januar 2023 om Den Europæiske Unions mission i Armenien (EUMA) ([10]),

— der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 14. og 15. december 2023 vedrørende afgørelsen om at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Ukraine og Republikken Moldova, indlede tiltrædelsesforhandlinger med Bosnien-Hercegovina, når medlemskabskriterierne er opfyldt i tilstrækkelig grad, og tildele status som kandidatland til Georgien, ud fra den forståelse at de relevante skridt, der er fastsat i Kommissionens henstilling af 8. november 2023, er blevet taget,

— der henviser til erklæring af 16. februar 2024 fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om en planlagt israelsk militæroperation i Rafah,

— der henviser til Rådets konklusioner af 22. januar 2018 om den integrerede tilgang til eksterne konflikter og kriser og af 24. januar 2022 om den europæiske sikkerhedssituation,

— der henviser til Rådets konklusioner af 21. februar 2022 om forlængelse og forbedring af gennemførelsen af konceptet koordineret maritim tilstedeværelse i Guineabugten,

— der henviser til Versailleserklæringen, som blev vedtaget på det uformelle stats- og regeringschefsmøde den 11. marts 2022,

— der henviser til »Strategisk kompas for sikkerhed og forsvar – For en Europæisk Union, der beskytter sine borgere, værdier og interesser og bidrager til international fred og sikkerhed«, som blev vedtaget af Rådet den 21. marts 2022 og godkendt af Det Europæiske Råd den 25. marts 2022, og til den årlige situationsrapport om gennemførelsen af det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar, som blev offentliggjort i marts 2023,

— der henviser til den civile FSFP-aftale – Mod mere effektive civile missioner, som blev godkendt af Rådet den 22. maj 2023,

— der henviser til den fælles meddelelse af 18. maj 2022 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »Analyse af investeringsunderskuddene på forsvarsområdet og vejen frem« (JOIN(2022)0024),

— der henviser til den fælles meddelelse af 10. marts 2023 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om ajourføring af EU-strategien for maritim sikkerhed og den tilhørende handlingsplan »En forbedret EU-strategi for maritim sikkerhed i forbindelse med nye maritime trusler« (JOIN(2023) 0008),

— der henviser til den fælles meddelelse af 10. marts 2023 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »Den Europæiske Unions rumstrategi for sikkerhed og forsvar« (JOIN(2023)0009),

— der henviser til den fælles meddelelse af 10. november 2022 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »Handlingsplan for militær mobilitet 2.0« (JOIN(2022)0048),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. september 2023 med titlen »Mod et mere modstandsdygtigt, konkurrencedygtigt og bæredygtigt Europa« (COM(2023)0558),

— der henviser til den ottende statusrapport om gennemførelsen af det fælles sæt af forslag, som blev godkendt af EU-Rådet og NATO-Rådet den 6. december 2016 og den 5. december 2017, og som næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og NATO's generalsekretær forelagde for EU-Rådet og NATO-Rådet den 16. juni 2023,

— der henviser til den nordatlantiske traktat,

— der henviser til NATO's strategiske koncept for 2022 og kommunikéet fra NATO-topmødet i Vilnius i 2023,

— der henviser til erklæringen fra topmødet i Madrid, som blev vedtaget af de NATO-stats- og -regeringschefer, der deltog i Det Nordatlantiske Råds møde i Madrid den 29. juni 2022,

([10]) EUT L 22 af 24.1.2023, s. 29.

— der henviser til de tre fælles erklæringer om EU-NATO-samarbejdet, som blev undertegnet hhv. den 8. juli 2016, den 10. juli 2018 og den 10. januar 2023,

— der henviser til De Forenede Nationers pagt, særlig artikel 2, stk. 4, der forbyder magtanvendelse, og artikel 51 om den naturlige ret til individuelt og kollektivt selvforsvar,

— der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000), 1889 (2013), 2122 (2013), 2242 (2015) og 2493 (2019) om kvinder, fred og sikkerhed og resolution 2250 (2015), 2419 (2018) og 2535 (2020) om unge, fred og sikkerhed,

— der henviser til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS),

— der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner om Cypern og FN's Sikkerhedsråds pressemeddelelse om Cypern af 21. august 2023,

— der henviser til sin beslutning af 5. maj 2022 om trusler mod stabilitet, sikkerhed og demokrati i Vestafrika og Sahel ([11]),

— der henviser til sin beslutning af 18. januar 2023 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik – årlig betænkning 2022 ([12]),

— der henviser til sin beslutning af 19. januar 2023 om de humanitære konsekvenser af blokaden i Nagorno-Karabakh ([13]),

— der henviser til sine beslutninger af hhv. 9. marts 2022 ([14]) og 1. juni 2023 ([15]) om udenlandsk indblanding, herunder spredning af desinformation, i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union,

— der henviser til sine beslutninger af 15. marts 2023 om hhv. forbindelserne mellem EU og Armenien ([16]) og forbindelserne mellem EU og Aserbajdsjan ([17]),

— der henviser til sin beslutning af 18. april 2023 om gennemførelsen af en civil FSFP og anden EU-bistand inden for civil sikkerhed ([18]),

— der henviser til sin henstilling af 8. juni 2022 til Rådet og NF/HR om EU's udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik efter den russiske angrebskrig mod Ukraine ([19]),

— der henviser til sin henstilling af 5. oktober 2022 til Rådet og NF/HR om EU's strategiske forbindelser til og partnerskab med Afrikas Horn ([20]),

— der henviser til sin henstilling af 23. november 2022 til Rådet, Kommissionen og NF/HR om EU's nye udvidelsesstrategi ([21]),

— der henviser til sin beslutning af 19. april 2023 om EU-kapacitet til hurtig deployering, EU-kampgrupper og artikel 44 i TEU: vejen frem ([22]),

— der henviser til sin henstilling af 10. februar 1999 om oprettelse af et europæisk civilt fredskorps ([23]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0403/2023),

([11]) EUT C 465 af 6.12.2022, s. 137.
([12]) EUT C 214 af 16.6.2023, s. 54.
([13]) EUT C 214 af 16.6.2023, s. 104.
([14]) EUT C 347 af 9.9.2022, s. 61.
([15]) Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0219.
([16]) EUT C, C/2023/404 af 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/404/oj.
([17]) EUT C, C/2023/405 af 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/405/oj.
([18]) EUT C, C/2023/445 af 1.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/445/oj.
([19]) EUT C 493 af 27.12.2022, s. 136.
([20]) EUT C 132 af 14.4.2023, s. 115.
([21]) EUT C 167 af 11.5.2023, s. 105.
([22]) EUT C, C/2023/448 af 1.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/448/oj.
([23]) EFT C 150 af 28.5.1999, s. 164.

A. der henviser til, at det europæiske kontinent står over for den mest komplekse kombination af både militære og ikkemilitære trusler forårsaget af Ruslands ulovlige angrebskrig mod Ukraine, som i alvorlig grad har bragt sikkerheden og stabiliteten i EU i fare; der henviser til, at den russiske aggression krænker folkeretten, principperne i FN-pagten og Helsingforsslutakten og er et angreb på den internationale regelbaserede orden, som bringer det centrale princip om ikke at anvende magt i internationale forbindelser i fare; der henviser til, at Ruslands angrebskrig mod Ukraine parallelt med våbengørelsen af andre problemstillinger, som f.eks. energi, fødevareforsyninger og information, er tegn på et kommende mere konkurrencepræget og mindre sikkert internationalt, geopolitisk miljø;

B. der henviser til, at disse ikkemilitære trusler omfatter desinformation, cyberangreb, økonomisk pression, afpresning ved hjælp af fødevarer og energi, instrumentalisering af migration og undergravende politisk påvirkning for at søge støtte til Ruslands ulovlige militære operationer;

C. der henviser til, at Ruslands angrebskrig mod Ukraine, såvel som andre regionale og globale aktørers, bl.a. Kinas, Irans, Tyrkiets og visse Golfstaters, større selvhævdelse destabiliserer EU's umiddelbare nabolande, bl.a. gennem strategiske investeringer og desinformationskampagner, men tillige også i visse tilfælde ved at yde politisk, finansiel, operationel og logistisk støtte til fjendtligtsindede aktører i regionen; der henviser til, at EU er nødt til at sørge for øget støtte, især til kandidatlandene, for at bevare stabiliteten og sikkerheden og øge forsvarssamarbejdet, navnlig med hensyn til at bekæmpe desinformation og hybrid krigsførelse; der henviser til, at fremtiden for landene på Vestbalkan og de østlige nabolande er i EU;

D. der henviser til, at Ruslands ihærdige forsøg på at destabilisere EU og undergrave den europæiske sikkerhedsstruktur nødvendiggør, at EU i væsentlig grad styrker samhørigheden og effektiviteten af sin udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik og sin strategiske suverænitet, fastsætter sine egne strategiske mål, forsvarer sine interesser, værdier og borgere både inden for og uden for sine grænser, på Vestbalkan og i sine umiddelbare østlige og sydlige nabolande, skaber fred, sikkerhed for mennesker, bæredygtig udvikling og demokrati og støtter sine partnere;

E. der henviser til, at det strategiske miljø på det europæiske kontinent som helhed er meget ustabilt, med udfoldede eller latente konflikter i de fleste naboregioner, fra Kaukasus til Sahel og fra Mellemøsten til visse områder i Nordafrika; der henviser til, at Rusland ud over annekteringen af Krim og regionerne Donetsk, Kherson, Luhansk og Zaporizjzja i Ukraine fortsat holder regionerne Abkhasien og Sydossetien i Georgien og Transdnestrien i Republikken Moldova besat, hvilket viser, at der er behov for en vedvarende FSFP-tilstedeværelse i regionen;

F. der henviser til, at EU's samarbejde med visse afrikanske lande anfægtes; der henviser til, at EU og dets medlemsstater er nødt til at evaluere virkningsfuldheden af EU's FSFP-missioner og -operationer;

G. der henviser til, at Ukraine skal forsynes med de nødvendige militære kapabiliteter, så længe som det tager for Ukraine at opnå en afgørende militær sejr, der kan bringe Ruslands ulovlige angrebskrig til ophør, genoprette Ukraines suverænitet og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser og afskrække fra en mulig fremtidig aggression; der henviser til, at Ukraine ved at forsvare sig selv også beskytter og kæmper for europæiske værdier og centrale sikkerhedsinteresser; der henviser til, at samarbejdet mellem EU og NATO har været afgørende for koordinering af våbenleverancer til Ukraine;

H. der henviser til, at der er et nyt presserende behov for, at EU styrker sine kapabiliteter, bl.a. ved at bygge videre på den hidtil usete støtte til Ukraine og ved at øge finansieringen til Den Europæiske Forsvarsfond, militær mobilitet og navnlig den europæiske fredsfacilitet (EPF), hvorigennem EU har givet Ukraine militært materiel til en værdi af over 5 mia. EUR, samt gennem projekter under permanent struktureret samarbejde (PESCO) og militære og civile FSFP-missioner; der henviser til, at EU er nødt til i højere grad at styrke forskning, teknologisk udvikling og innovation på sikkerheds- og forsvarsområdet, men også inden for cybersikkerhed;

I. der henviser til, at Parlamentet og Rådet i 2023 indgik aftaler om forordningen om oprettelse af instrumentet til styrkelse af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb (EDIRPA) og forordningen om støtte til produktion af ammunition (ASAP), som har til formål at tilskynde til fælles indkøb af forsvarsprodukter, øge den europæiske forsvarsindustris produktionskapacitet, genopfylde tømte lagre og mindske fragmenteringen i sektoren for forsvarsindkøb; der henviser til, at der er behov for yderligere initiativer til at tilvejebringe reel europæisk integration på forsvarsområdet, herunder et europæisk program for forsvarsinvesteringer (EDIP) og en strategi for den europæiske forsvarsindustri;

J. der henviser til, at disse forsvarsværktøjer uden en betydelig budgetmæssig indsats ikke vil have den forventede indvirkning på hverken militær støtte til Ukraine eller udviklingen af en reel europæisk forsvarskapacitet og en konkurrencedygtig europæisk forsvarsteknologisk og -industriel base (EDTIB); der henviser til, at den flerårige finansielle ramme (FFR) og revisionen heraf ikke forbedrer det budget, der er afsat til det europæiske forsvar; der henviser til, at der er fremsat forslag om oprettelse af en fælles forsvarsfond på 100 mia. EUR, som skal have til formål straks at øge den indenlandske våben- og ammunitionsproduktion og vil blive finansieret med europæiske obligationer;

K. der henviser til, at maksimering af EU's og medlemsstaternes forsvarskapabiliteter kræver en mere intelligent brug af midlerne og fælles indkøb i større omfang; der henviser til, at opbygning af kapabiliteter og tilpasning af dem til de militære behov kræver, at der udvikles en fælles strategisk kultur, trusselsopfattelse og fælles løsninger, som kombineres i doktriner og koncepter; der henviser til, at EU er nødt til at forberede sin kommende ramme for forsvarssamarbejde om militære kapabiliteter lige fra idéformuleringen og udviklingen heraf til den operative anvendelse med henblik på at øge vores forsvarsberedskab gennem en fælles indsats;

L. der henviser til, at Ruslands angrebskrig mod Ukraine atter har bekræftet NATO's rolle som hjørnestenen i dets medlemmers fælles forsvar og uundværligheden af en stærk transatlantisk forbindelse; der henviser til, at krigen også har tydeliggjort manglen på investeringer i sikkerhed og forsvar i mange EU- og NATO-medlemsstater; der henviser til, at NATO-ledernes beslutning om at forpligte sig til at bruge mindst 2 % af BNP på forsvarsudgifter kun er gennemført af få NATO-medlemsstater; der henviser til, at udgiftsmålet på 2 % bør udgøre et minimum for EU's NATO-lande og ikke et loft for forsvarsudgifterne;

M. der henviser til, at Hamas' terrorangreb mod Israel har sat fokus på den ustabile og dynamiske sikkerhedssituation i Mellemøsten og behovet for, at EU og andre internationale aktører påtager sig et større ansvar og bistår regeringerne og civilsamfundsorganisationerne i regionen med at opnå varig og holdbar fred, navnlig ved fortsat at støtte en tostatsløsning mellem Israel og Palæstina såvel som ved at træde op imod terrorisme og radikalisering i regionen; der henviser til, at 1 139 israelere og udenlandske statsborgere blev dræbt og 240 personer taget som gidsler under Hamas' foragtelige terrorangreb den 7. oktober 2023; der henviser til, at titusindvis af uskyldige palæstinensere og hundredvis af FN-ansatte, ansatte i sundhedssektoren og journalister er blevet dræbt i Gazastriben som følge af den israelske regerings reaktion; der henviser til, at det fortsatte bombardement og den tvungne evakuering af palæstinensere til den sydlige del af Gazastriben har skabt en alvorlig humanitær situation i hastig forværring; der henviser til, at israelske styrker og bosættere har dræbt mindst 330 palæstinensere på Vestbredden siden den 7. oktober 2023;

N. der henviser til, at de vedvarende angreb i Det Røde Hav fra de houthi-kontrollerede områder i Yemen med støtte fra Iran udgør en betydelig trussel mod retten til fri sejlads, maritim sikkerhed og international handel; der henviser til, at yderligere angreb fra forskellige iranskstøttede militser i Irak og Syrien øger risikoen for en regional optrapning yderligere; der henviser til, at risikoen for en optrapning i regionen er den største i flere årtier;

O. der henviser til, at det strategiske kompas har til formål at udstyre EU med de nødvendige strategiske retningslinjer og realistiske og operationelle værktøjer til at bevæge sig i retning af en sammenhængende og troværdig forsvarspolitik baseret på et betydeligt forøget militært samarbejde mellem medlemsstaterne og til at gøre det til en effektiv og kompetent sikkerhedsgarant og en handlekraftig global aktør også i lyset af den nye sikkerhedssituation med mulighed for at reagere hurtigt på kriser uden for EU; der henviser til, at EU's ledere har forpligtet sig til at udvikle metoder til en mere fleksibel beslutningstagning, navnlig ved hjælp af artikel 44 i TEU, som gør det muligt for »koalitioner af villige« at gennemføre missioner og operationer på vegne af EU; der henviser til, at EU for at kunne navigere i det aktuelle internationale miljø er nødt til at anlægge en helhedsorienteret tilgang for at imødegå alle de trusler, som EU er oppe mod;

P. der henviser til, at det strategiske kompas yder et positivt bidrag til den globale og transatlantiske sikkerhed og er nødt til at være sammenhængende og foreneligt med NATO's strategiske koncept; der henviser til, at samarbejdet mellem EU og NATO på det seneste er blevet væsentligt forbedret; der henviser til, at artikel 5 i den nordatlantiske traktat samt artikel 42, stk. 7, i TEU indebærer en bestemmelse om gensidigt forsvar for medlemmerne; der henviser til, at artikel 222 i TEUF endvidere foreskriver en »solidaritetsbestemmelse« for EU's medlemsstater;

Q. der henviser til, at EU som beskrevet i det strategiske kompas skal gå videre med sin ambition om at opnå åben strategisk autonomi og teknologisk suverænitet og samtidig styrke sine partnerskaber med ligesindede partnere for at beskytte sine egne og sine allieredes og naboers værdier og interesser;

R. der henviser til, at FSFP omfatter ni militære missioner og 13 civile missioner med over 4 000 medarbejdere; der henviser til, at FSFP-missioner ofte savner hurtig beslutningstagning og lider under overdreven mikrostyring fra Rådets side samt begrænsede finansielle, logistiske og menneskelige ressourcer; der henviser til, at medlemsstaterne udsender færre medarbejdere til missionerne og operationerne; der henviser til, at disse hindringer begrænser den samlede effektivitet af FSFP-missioner og -operationer; der henviser til, at et af målene med EU's strategiske kompas er at styrke EU's civile og militære FSFP-missioner og -operationer ved at udstyre dem med mere robuste og fleksible mandater, fremme hurtige og mere fleksible beslutningsprocesser og sikre større økonomisk solidaritet;

S. der henviser til, at FSFP-missioner og -operationer tager sigte på at styrke modstandsdygtigheden og stabiliteten i de europæiske nabolande, f.eks. i Middelhavsområdet, det sydlige Kaukasus og Sortehavsregionen, på Vestbalkan og på Afrikas Horn, ved at levere tjenesteydelser såsom militær, politi, kystvagt, træning i grænseforvaltning og kapacitetsopbygning; der henviser til, at FSFP-missionerne, hvis de skal nå deres mål, skal begynde at give rådgivning og træning i håndtering af nye og disruptive teknologier, som i hastigt tempo er på vej ind i de miljøer, der er præget af »fastfrosne konflikter«;

T. der henviser til, at EU's integrerede tilgang til eksterne konflikter og kriser giver mulighed for en sammenhængende anvendelse af EU's forskellige kapaciteter, inden for hvilke dets sikkerheds- og forsvarspolitik bør supplere og blive suppleret af andre civile værktøjer med henblik på at bidrage til menneskers sikkerhed og holdbar fred i Europa og resten af verden;

U. der henviser til, at konflikter i uforholdsmæssigt høj grad rammer kvinder og piger og bl.a. forstærker kønsbaseret vold, hvilket også Ruslands uberettigede angrebskrig mod Ukraine viser; der henviser til, at kvinder er stærkt underrepræsenterede i civile FSFP-missioner, militære missioner og militære operationer; der henviser til, at kvinders deltagelse i fredsbevarende og militære operationer bør tilskyndes og styrkes;

V. der henviser til, at EU's militære bistandsmission til støtte for Ukraine (EUMAM) har vist den positive indvirkning, som FSFP-missioner og -operationer har med de nødvendige ressourcer og bidrag fra medlemsstaterne; der henviser til, at EUMAM allerede har nået målet på 30 000 trænede ukrainske soldater; der henviser til, at EUMAM baseret på de aktuelle resultater og tendenser er klar til at træne mere ukrainsk militærpersonel og nå et mål på 60 000 soldater; der henviser til, at missionen også er parat til at integrere træning af personel i luften og til søs i relevant omfang og til at reagere på eventuelle andre hasteanmodninger om træning fra ukrainsk side;

W. der henviser til, at FSFP-missioner og -operationer ofte er mål for hybride trusler, herunder udenlandske kampagner med henblik på informationsmanipulation og indblanding, som bringer deres effektivitet med hensyn til at stabilisere det land, hvor de er deployeret, i fare; der henviser til, at EU's Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (CPCC) og Militære Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (MPCC) skal overveje, hvordan en deployeret styrke kan beskyttes mod hybride trusler;

X. der henviser til, at Rusland gør brug af private militærvirksomheder såsom Wagnergruppen som en del af en værktøjskasse for hybrid krigsførelse for at opretholde en plausibel ansvarsfrasigelse og samtidig har succes med at opnå indflydelse i forskellige regioner og få adgang til naturressourcer og kritisk infrastruktur; der henviser til, at Wagnergruppen angiveligt har begået grusomheder i Ukraine, Mali, Libyen, Syrien og Den Centralafrikanske Republik; der henviser til, at den har forstærket antieuropæiske følelser, navnlig i lande, som har en stærk EU-tilstedeværelse eller er værter for FSFP-missioner; der henviser til, at situationen i Mali, Burkina Faso og Niger er præget af kupmagernes manglende samarbejdsvilje over for andre partnere, herunder EU's uddannelsesmission (EUTM Mali), regionale organisationer og MINUSMA;

Y. der henviser til, at kupmagerne efter kuppet i juli i Niger har truffet beslutning om at forberede et søgsmål for at retsforfølge Nigers lovligt valgte præsident, Mohamed Bazoum, for »højforræderi«; der henviser til, at Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) har fulgt en politik i to spor – mægling, mens der samtidig anvendes sanktioner (handel, bankvæsen og enkeltpersoner); der henviser til, at EU har udtrykt sin stærke opbakning til ECOWAS, parathed til at udarbejde en uafhængig sanktionsordning og villighed til at se på enhver anmodning, der måtte komme fra ECOWAS om yderligere støtte; der henviser til, at begge FSFP-missioner (EU's kapacitetsopbyggende mission i Niger (EUCAP Sahel Niger) og EU's militære partnerskabsmission (EUMPM) i Niger) efter kuppet har indstillet deres operative aktiviteter og kun beholdt det nødvendige kernepersonale i landet; der henviser til, at de igangværende fire bistandsforanstaltninger under den europæiske fredsfacilitet (på i alt 74 mio. EUR) er blevet suspenderet; der henviser til, at EUTM- og EUCAP-missionerne i Sahel og i Den Centralafrikanske Republik ikke har givet de forventede resultater;

Z. der henviser til, at ustabiliteten og usikkerheden i de sydlige nabolande og Sahelregionen er tæt forbundet med og forbliver en vedvarende udfordring for forvaltningen af EU's ydre grænser; der henviser til, at EU's grænsebistandsmission i Libyen og EU's flådestyrkeoperation i Middelhavet (IRINI) bidrager til indsatsen for at opnå holdbar fred, sikkerhed og stabilitet ved at gennemføre våbenembargoen og bekæmpe ulovlig våben- og menneskehandel;

AA. der henviser til, at kampagner med henblik på ondsindet udenlandsk indblanding og desinformation, især sponsoreret af Rusland og i nogle tilfælde andre aktører såsom Kina og Iran, er en betydelig udfordring for EU's udenrigspolitik;

AB. der henviser til, at stigningen i brugen af hybride angreb og trusler, som er blevet påvist gennem Ruslands aktiviteter i EU, i Ukraine, i Afrika og andre steder, gør det nødvendigt at udvikle alsidige redskaber til at opdage, forebygge og reagere på sådanne hændelser og beskytte Unionens borgere og aktiver ved at omstille traditionel militær kapacitet, forbedre sikkerheden i kritisk infrastruktur, modvirke udenlandsk informationsmanipulation og indblanding og videreudvikle et fælles højt cybersikkerhedsniveau; der henviser til, at Kina også har vist en øget brug af taktikker for hybrid krigsførelse, herunder i den indopacifiske region og Det Sydkinesiske Hav, som har til formål at undergrave stabiliteten og sikkerheden i EU;

AC. der henviser til, at hybride trusler i de kommende år vil bringe øget brug af den systematiske kombination af informationskrig, behændige magtmanøvrer, cyberkrigsførelse i stort omfang samt nye og disruptive teknologier, lige fra havbunden til det ydre rum, med udrulning af advancerede rumbaserede overvågnings- og missilsystemer, som alt sammen muliggøres af avanceret kunstig intelligens (AI), kvantedatabehandling, stadig mere »intelligente« dronesværmsteknologier, offensive cyberkapabiliteter, hypersoniske missilsystemer samt nanoteknologi og biologisk krigsførelse;

AD. der henviser til, at ca. 90 % af Unionens udenrigshandel transporteres ad søvejen; der henviser til, at ca. 2/3 af verdens olie- og gasforsyning udvindes til søs eller transporteres ad søvejen; der henviser til, at op mod 90 % af de internationale data- og kommunikationsoverførsler foregår via undersøiske kabler; der henviser til, at organiseret kriminalitet og narkotikahandlere udfører en betydelig del af deres aktiviteter til havs, og at de sågar benytter undervandsfartøjer eller transportmidler eller udstyr, der delvist kan bruges under vand, som er vanskelige at pågribe for retshåndhævende organer;

AE. der henviser til, at sikkerheds- og forsvarssamarbejde med partnere og allierede er helt afgørende for EU's ambition om at blive en international sikkerhedsgarant; der henviser til, at samarbejde med organisationer såsom FN, NATO, Den Afrikanske Union (AU), Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) samt en lang række allierede og ligesindede partnere er afgørende for en vellykket gennemførelse af FSFP;

AF. der henviser til, at USA er EU's vigtigste allierede; der henviser til, at det fælles samarbejde, partnerskab og venskab mellem EU og USA, som bl.a. afspejles i vores fælles samarbejde inden for NATO, er rygraden i vores fælles frihed, velstand, demokrati og sikkerhed;

AG. der henviser til, at Latinamerika er en strategisk partner for EU, og til, at der er et stort uudnyttet potentiale for at opbygge et egentligt strategisk partnerskab, herunder inden for sikkerhedssamarbejde;

AH. der henviser til, at Kommissionen og Parlamentet er fast besluttet på at styrke EU som en ekstern aktør, der kan agere mere strategisk og selvstændigt;

AI. der henviser til, at den arktiske region bliver stadig vigtigere for geopolitik, økonomisk udvikling og transport, samtidig med at den står over for udfordringer knyttet til klimaforandringer og militarisering;

AJ. der henviser til, at Kinas stadig mere aggressive adfærd, navnlig i dets eget nabolag såsom Taiwanstrædet og Det Sydkinesiske Hav, udgør en risiko for den regionale og globale sikkerhed; der henviser til, at Kina i mange år har fremmet et alternativt narrativ, der udfordrer demokratiske værdier, åbne markeder og den regelbaserede internationale orden; der henviser til, at Kinas voksende indflydelse i internationale organisationer har hindret positive fremskridt og udelukket Taiwan yderligere fra retmæssig og meningsfuld deltagelse;

AK. der henviser til, at USA, Japan og Sydkorea afholdt et historisk første trepartsmøde den 18. august 2023; der henviser til, at gensidigt samarbejde mellem ligesindede lande, navnlig i den indopacifiske region, er afgørende for at sikre en fredelig og fremgangsrig udvikling i regionen; der henviser til, at EU også bør bestræbe sig på at styrke sit sikkerheds-samarbejde med disse ligesindede lande i regionen;

AL. der henviser til, at Kosovo og den EU-formidlede dialog mellem Beograd og Pristina er truet af destabilisering; minder om, at operation EUFOR Althea spiller en afgørende rolle i sikkerheden og stabiliteten i Bosnien-Hercegovina og hele regionen;

AM. der henviser til, at kulturarv har en universel dimension som historisk vidnesbyrd, der ikke kan adskilles fra folkeslagenes identitet, og som det internationale samfund er nødt til at beskytte og bevare for de kommende generationer;

AN. der henviser til, at der er behov for en omfattende tilgang for fredsskabelse, som inddrager civile specialister, med henblik på gennemførelsen af praktiske fredsforanstaltninger; der henviser til, at lokale og internationale ikkestatslige organisationer udfører afgørende aktiviteter med henblik på at forebygge konflikter og løse konflikter fredeligt, og at det er yderst vigtigt at få mest muligt ud af deres erfaringer;

1. giver udtryk for sin bekymring over den globale sikkerhedssituation, som hastigt forværres, og mener, at europæisk og transatlantisk sammenhold og tæt samarbejde med ligesindede partnere i hele verden i disse tider med stor usikkerhed er mere nødvendigt end nogensinde før for at imødegå de udfordringer, der er skabt af flere globale kriser, handle proaktivt og reagere beslutsomt på trusler mod den internationale regelbaserede orden og fremme en effektiv gennemførelse af FSFP;

2. står last og brast med Ukraine og fordømmer resolut Ruslands ulovlige, uprovokerede og uberettigede angrebskrig; beklager dybt de globale konsekvenser af Ruslands ulovlige angrebskrig, som rammer lande og sårbare samfund i hele verden gennem øgede energipriser og fødevaremangel, og som også groft krænker og truer folkeretten og FN-pagtens principper og undergraver sikkerheden og stabiliteten på europæisk plan og på verdensplan; erkender, at Rusland fortsætter sin angrebskrig mod Ukraine med støtte fra Belarus, Iran og Nordkorea og opretholder en aktiv militær tilstedeværelse, hvor det anser det for strategisk vigtigt;

3. fordømmer på det kraftigste de foragtelige terrorangreb begået af terrorgruppen Hamas mod Israel, herunder gidseltagningen; erklærer sin støtte til staten Israel og dens befolkning og til de palæstinensiske civile i Gazastriben og på Vestbredden; opfordrer til omgående og betingelsesløs løsladelse af alle gidsler, der er blevet taget til fange af terrorgruppen Hamas, og til, at ligene af afdøde gidsler udleveres; understreger Israels ret til at forsvare sig selv i overensstemmelse med folkeretten og den humanitære folkeret; understreger, at alle parter til enhver tid skal skelne mellem kombattanter og civile, og at parterne kun må angribe kombattanter og militær infrastruktur; opfordrer den israelske regering til ikke at træffe militære foranstaltninger i Rafah, som vil forværre en allerede katastrofal humanitær situation og forhindre den hårdt tiltrængte levering af basale tjenester og humanitær bistand; udtrykker sin dybeste sorg over og fulde solidaritet med de uskyldige ofre på begge sider, deres familier og deres kære; opfordrer til, at de ansvarlige for terrorhandlinger og krænkelser af folkeretten drages til ansvar; opfordrer til en grundig undersøgelse af den rolle, som tredjelande, herunder Iran og Qatar, og ikkestatslige enheder spiller i at yde finansiel, materiel og operationel støtte til Hamas;

4. fordømmer på det kraftigste de vedvarende angreb på maritime aktiviteter i Det Røde Hav fra houthi-kontrollerede områder i Yemen med støtte fra Iran; glæder sig over medlemsstaternes beslutning om at iværksætte en maritim FSFP-operation under navnet ASPIDES for at beskytte handelsfartøjer ved at styrke den maritime situationsbevidsthed og ledsage fartøjer for at afskrække fra angreb; fordømmer endvidere angrebene fra iranskstøttede militære grupper fra Libanon, Syrien og Irak;

Udrustning af Ukraine med de forsvarskapabiliteter, det har brug for

5. bekræfter, at EU fortsat vil støtte Ukraine ved at levere de nødvendige militære midler til at bringe Ruslands angrebskrig til ophør og genoprette Ukraines territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser, sætte det i stand til reelt at udøve dets suverænitet, beskytte dets borgere, dokumentere og efterforske krigsforbrydelser og bringe de ansvarlige for en domstol samt opfylde det ukrainske folks ønske om euro-atlantisk integration, navnlig EU-medlemskab, som er baseret på den stærke identifikation med de europæiske værdier frihed, demokrati og retsstat, og NATO-medlemskab; understreger, at Ukraines militære sejr og dets medlemskab af EU og NATO er nødvendige for den generelle sikkerhed, stabilitet og varige fred på det europæiske kontinent;

6. fremhæver betydningen af den europæiske fredsfacilitet, som har støttet Ukraines væbnede styrker ved at finansiere og levere militært materiel og militær træning og samtidig sikret koordinering for alle interessenter gennem den »clearing house«-mekanisme, som EU's Militærstab (EUMS) huser; tilskynder medlemsstaterne til at udarbejde en scenariebaseret og forudsigelig fortegnelse over militære kapabiliteter, der kan leveres under den europæiske fredsfacilitet, for at sikre hurtig tilvejebringelse af kapabiliteter på kort og lang sigt; opfordrer til, at den europæiske fredsfacilitets finansielle bæredygtighed og holdbarhed sikres med henblik på at yde Ukraine og andre EU-partnere rundt om i verden den støtte, de anmoder om; opfordrer til en yderligere forøgelse og fremskyndelse af den finansielle og militære bistand til Ukraine og til omgående indsættelse af moderne materiel, våben og mere avancerede luftforsvars- og jord til jord-systemer;

7. opfordrer indtrængende de større medlemsstater med betydelig forsvarsindustrikapacitet, såsom Frankrig, Spanien og Italien, til i væsentlig grad og hurtigst muligt at øge den militære bistand til Ukraine;

8. opfordrer indtrængende medlemsstaternes regeringer til straks at indlede en dialog med forsvarsvirksomheder for at sikre, at produktion og levering af navnlig ammunition, granater og missiler til Ukraine prioriteres højere end ordrer fra andre tredjelande;

9. glæder sig over NF/HR Borrells oprindelige forslag, som bygger på et tidligere forslag fra Parlamentet, om at oprette en bistandsfond under den europæiske fredsfacilitet på 20 mia. EUR, som øremærkes til at støtte de ukrainske væbnede styrker med op til 5 mia. EUR årligt i perioden 2023-2027; beklager, at medlemsstaterne har sænket denne ambition til et supplerende beløb på 5 mia. EUR, og opfordrer dem indtrængende til hurtigt at nå til enighed i den forbindelse; fordømmer på det kraftigste Ungarns bestræbelser på at blokere for nylige forsøg på at tilføre ekstra midler til den europæiske fredsfacilitet og for NF/HR's forslag om den særlige bistandsfond til Ukraine; understreger, at al militær bistand og våbenleverancer fra den europæiske fredsfacilitet skal være fuldt ud i overensstemmelse med EU's fælles holdning om våbeneksport, international menneskerettighedslovgivning og humanitære lovgivning og skal tilvejebringe tilstrækkelig gennemsigtighed og ansvarlighed; beklager den unødvendige forsinkelse i USA's godkendelse af den næste tranche af den hårdt tiltrængte bistand til Ukraine;

10. bifalder oprettelsen af den militære bistandsmission til støtte for Ukraine (EUMAM Ukraine) og dens rolle med hensyn til at øge Ukraines væbnede styrkers militære effektivitet, så de kan forsvare deres territoriale integritet inden for Ukraines internationalt anerkendte grænser og gøre det muligt for landet reelt at udøve dets suverænitet og beskyttelse af civile; understreger, at det er nødvendigt at levere det nødvendige personel og den nødvendige infrastruktur til Den Militære Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (MPCC) til at udføre planlægning og ledelse af denne vigtige uddannelsesmission;

11. glæder sig over EUMAM Ukraines evne til at imødekomme ukrainske træningsbehov på en fleksibel måde; forventer, at den vil bidrage med merværdi ved at udvide træningstilbuddene og blive synkroniseret med andre træningsinitiativer, som allerede er sat i værk; insisterer på, at træningsmodulerne tilpasses efter de erfaringer, man har fået, for at kunne imødekomme de ukrainske styrkers behov i tilstrækkelig grad; lykønsker Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne med den vellykkede træning af over 30 000 tropper inden udgangen af 2023; glæder sig over NF/HR's forslag om et forøget mål om, at 60 000 ukrainske soldater skal være trænet i 2024; fremhæver betydningen af løbende at tilpasse og revidere træningsmoduler på grundlag af erfaringerne fra slagmarken samt af et vedvarende fokus på at tackle nuværende og fremtidige udfordringer, herunder bekæmpelse af ubemandede luftfartøjer (UAV'er), uddannelse i UAV-systemer, luftforsvar, minesporing, kombineret våben- og specialtræning og udvikling af de ukrainske væbnede styrkers nuværende og fremtidige officerers kapacitet på alle niveauer og i overensstemmelse med deres behov; glæder sig desuden over den hurtige afslutning af drøftelserne og medlemsstaternes stærke deltagelse i at iværksætte EUMAM Ukraine, der kan beskrives som en model for fremtidige militære uddannelsesmissioner, og opfordrer dem til at vise tilsvarende ambitioner og bidrag til andre nuværende og fremtidige FSFP-missioner og -operationer;

12. roser fleksibiliteten og tilpasningsevnen i Den Europæiske Unions rådgivende mission i Ukraine (EUAM Ukraine) i forbindelse med gennemførelsen under vanskelige forhold af dens reviderede mandat til støtte for efterforskningen og retsforfølgelsen af internationale forbrydelser begået i forbindelse med Ruslands uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine; opfordrer EU til at sikre, at den kan operere med tilstrækkelige finansielle, logistiske og menneskelige ressourcer med henblik på at imødekomme Ukraines behov og hilser tredjelandes deltagelse velkommen i den henseende;

13. fremhæver EU's konkrete støtte til Ukraine gennem de »tre ammunitionsspor«; opfordrer indtrængende til en hurtigere levering af ammunition fra medlemsstaternes eksisterende lagre gennem den europæiske fredsfacilitet; henleder opmærksomheden på spor to af de »tre ammunitionsspor«, som har til formål at levere en million stykker artilleriammunition til Ukraine senest i marts 2024, og udtrykker bekymring over de seneste udtalelser, hvoraf det fremgår, at fristen ikke vil blive overholdt; opfordrer NF/HR, Kommissionen og medlemsstaterne til, at det fælles indkøb af ammunition til Ukraine fremskyndes, og understreger, at det er nødvendigt at øge den europæiske industris produktionskapacitet ved at sikre en hurtig og effektiv gennemførelse af forordningen om støtte til produktion af ammunition (ASAP); tilskynder medlemsstaterne til at skabe specialiserede muligheder for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i den europæiske forsvarssektor, så de har kapacitet til at deltage i udbudsproceduren; opfordrer EU-medlemsstaterne til at fremskynde udviklingen af produktionskapaciteten for militær ammunition med særligt fokus på fælles projekter med Ukraine og til at sikre, at ordrer til Ukraine prioriteres uden yderligere forsinkelse; understreger endvidere, at der bør tages konkrete skridt hen imod Ukraines integration i EU's forsvars- og cybersikkerhedspolitikker og -programmer under EU-medlemskabsprocessen, som bygger på samarbejde og udveksling med Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA), den eksisterende aftale med Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) og medlemsstaternes mulighed for at købe ind på vegne af Ukraine som modtager af yderligere mængder inden for styrkelsen af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb (EDIRPA); opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at fremlægge en plan for en bæredygtig og langsigtet pakke af sikkerhedsmæssige forpligtelser over for Ukraine, som supplerer sikringen af EU's voksende sikkerhedskrav; bifalder oprettelsen af »Ukraine-faciliteten« og opfordrer indtrængende alle aktører til at arbejde for dens gennemførelse;

14. understreger vigtigheden af den globale fordømmelse af Ruslands uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine, som krænker folkeretten og FN-pagtens principper og undergraver den globale sikkerhed og stabilitet; opfordrer Kommissionens særlige udsending for gennemførelsen af EU's sanktioner til grundigt at undersøge omgåelsen af EU's sanktioner mod russiske enheder, navnlig hvad angår varer med dobbelt anvendelse, i forbindelse med Ruslands angrebskrig mod Ukraine; fordømmer tilstedeværelsen af soldater fra tredjelande, bl.a. fra Cuba, Serbien og Syrien, der kæmper for Rusland i dets angrebskrig i Ukraine, og kræver, at de øjeblikkeligt trækkes tilbage;

15. fremhæver resultatet af NATO's topmøde i Vilnius, som klart bekræfter Ukraines fremtid i alliancen; glæder sig over topmødets støttepakke til Ukraine og oprettelsen af NATO-Ukraine-Rådet, som skal gøre Ukraine parat til NATO-medlemskab, når krigen er overstået, og som skal færdiggøres hurtigst muligt; bakker op om den fortsatte transatlantiske indsats og koordinering af militær bistand og våbenleverancer til Ukraine;

16. understreger, at EU's og NATO's tilsagn over for Ukraine er en del af en bredere internationalt koordineret pakke af sikkerhedsgarantier til Ukraine, herunder G7's lancering af en multilateral ramme for forhandling af bilaterale sikkerhedstilsagn til og -ordninger for Ukraine;

17. fremhæver betydningen af fortsat at operationalisere artikel 42, stk. 7, i TEU om gensidig bistand og opfordrer til konkrete skridt med henblik på at udvikle en ægte EU-solidaritetspolitik, bl.a. ved at præcisere sammenhængen mellem denne og artikel 5 i den nordatlantiske traktat, i betragtning af at ikke alle EU-medlemsstater er medlemmer af NATO;

Styrkelse af det europæiske forsvar som reaktion på Ruslands angrebskrig mod Ukraine

18. fremhæver og udtrykker sin urokkelige opbakning til det tilsagn, som EU's stats- og regeringschefer gav i Versailleserklæringen, om at yde al den fornødne støtte, som Ukraine har behov for, og påtage sig et større ansvar for den europæiske sikkerhed ved at styrke medlemsstaternes og EU's forsvarskapabiliteter; tilskynder til øget koordinering med de transatlantiske allierede og NATO i den henseende; mener, at det er nødvendigt at ajourføre det strategiske kompas for at indarbejde erfaringerne fra Ruslands angrebskrig mod Ukraine, der begyndte få dage før, det blev vedtaget, og i lyset af den seneste tids begivenheder i Mellemøsten; opfordrer EU og dets medlemsstater til efter denne revidering, som bør gøres til en regelmæssig procedure, at leve op til tilsagnet fra Versailleserklæringen ved at fremskynde den fuldstændige gennemførelse af det strategiske kompas via et massivt løft af det europæiske militære samarbejde med hensyn til industri og væbnede styrker for at gøre Den Europæiske Union til en stærkere og mere kompetent sikkerhedsgarant, som er interoperabel med og supplerer NATO;

19. noterer sig debatten om nuklear afskrækkelse i Europa og opfordrer til en konstruktiv og åben europæisk debat om dette centrale element i territorialt forsvar og afskrækkelse, som er nødvendig for at sikre sikkerheden på lang sigt for det europæiske kontinent og dets befolkninger;

20. minder om, at EU's målsætning, som det klart er anført i det strategiske kompas, er at kunne handle hurtigt og resolut, hver gang der opstår en krise, på egen hånd om nødvendigt eller i et partnerskab, og at det strategiske kompas ikke må blive en erstatning for at udskyde absolut nødvendige investeringer i EU's sikkerheds- og forsvarskapabiliteter; understreger, at de ambitiøse mål og milepæle i det strategiske kompas kun kan nås med tilsvarende politisk vilje og handling på vegne af medlemsstaterne og EU-institutionerne samt de nødvendige finansielle bidrag, hvor det er nødvendigt; opfordrer derfor medlemsstaterne til at tage del i systematiske regelmæssige ajourføringer af trusselsanalysen;

21. erklærer endnu en gang, at EU for at blive en troværdig geopolitisk aktør bør reformere sit beslutningstagningssystem; beklager, at muligheden for hurtig, effektiv og slagkraftig handling på udenrigs-, sikkerheds- og forsvarsområdet, som foreskrevet i passerellebestemmelserne i TEU, kun er blevet brugt i et begrænset omfang; gentager sin opfordring til Rådet om gradvist at gå over til afstemninger med kvalificeret flertal i forbindelse med beslutninger inden for FUSP og FSFP, i det mindste på de områder, der ikke har militære konsekvenser; gentager sin opfordring til, at der indføres regelmæssige rådsmøder for EU's forsvarsministre, og til, at der oprettes et fælles civilt/militært hovedkvarter på europæisk plan, hvor de civile og militære instrumenter kombineres med henblik på fuld udnyttelse af EU's integrerede tilgang til krisestyring, lige fra strategisk planlægning til selve gennemførelsen af den pågældende mission eller operation;

22. opfordrer til, at der i den næste Kommission udnævnes en kommissær for forsvarsunionen, som er ansvarlig for færdiggørelsen af en reel europæisk forsvarsunion og alle forsvarsrelaterede anliggender, herunder FSFP, efter en klar opgavefordeling med NF/HR; mener, at kommissæren for forsvarsunionen sammen med det kommende fuldt udbyggede sikkerheds- og forsvarsudvalg i Parlamentet i fællesskab bør føre tilsyn med et særskilt og betydeligt budget for forsvarsunionen;

Det strategiske kompas: »HANDLING«

23. minder de respektive EU-organer og medlemsstater om deres tilsagn om at styrke MPCC og opnå fuld operativ kapacitet, bl.a. gennem tilvejebringelse af passende bygninger, personel og reorganisering af EU's Militærstab; kræver, at MPCC bør opnå sin fulde operative kapacitet senest i 2025 som anført i det strategiske kompas og på trods af Rådets konklusioner af 19. november 2018, hvor der blev forudset en tidsfrist i 2020; kræver desuden, at MPCC's personaleniveau skal øges betydeligt til 250 medarbejdere; fremhæver det presserende behov for at etablere MPCC som den foretrukne kommando- og kontrolstruktur for EU's militære operationer, herunder for anvendelsen af den kommende kapacitet til hurtig deployering; understreger, at et af de nuværende fire nationale operative hovedkvarterer også kan udpeges til denne opgave;

24. gør igen opmærksom på vigtigheden af en fuldstændig gennemførelse af kapaciteten til hurtig deployering med mindst 5 000 tropper og relevante kapabiliteter svarende til dens »modulære« karakter, der er til rådighed til krisesituationer i ufremkommelige miljøer, såsom rednings- og evakueringsopgaver, indledende landsætnings- og stabiliseringsoperationer eller midlertidig forstærkning af missioner; mener, at ambitionen om, at kapaciteten til hurtig deployering skal være operativ senest i 2025, risikerer ikke at blive nået uden et stærkt politisk engagement og flere ressourcer; opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til de praktiske fremgangsmåder for gennemførelse af artikel 44 i TEU under operationalisringen af kapaciteten til hurtig deployering og, hvor det er relevant, i forbindelse med andre FSFP-operationer for at gøre det muligt for en gruppe af medlemsstater, der ønsker det og er i stand til det, at planlægge og gennemføre en mission eller operation inden for EU-rammen, og dermed sikre en hurtig aktivering af kapaciteten til hurtig deployering; gentager, at kapaciteten til hurtig deployering bør organiseres med forskellige »udrykningsfrister« for forskellige dele af kapaciteten til hurtig deployering, således at nogle har en udrykningsfrist på 5-10 dage; bemærker, at der først kan foretages en vurdering af det nøjagtige antal minimumstropper, når de konceptuelle planlæggere har analyseret alle potentielle scenarier; mener, at EU-kapaciteten til hurtig deployering har et stort potentiale til i væsentlig grad at forbedre og bygge videre på erfaringerne fra de tidligere EU-kampgrupper, imødegå og afhjælpe deres forskellige mangler, styrke EU's strategiske autonomi og bidrage positivt til EU's integrerede tilgang til sikkerhed og fred;

25. glæder sig over EU-kapaciteten til hurtig deployerings første liveøvelse nogensinde som led i MILEX (EU's krisestyringsmilitærøvelse) 2023, som fandt sted i oktober 2023 i Spanien, og ser frem til yderligere liveøvelser med henblik på at forbedre dens kapabiliteter, øge interoperabiliteten mellem medlemsstaterne og foretage en effektiv afprøvning af brugen af EU-kapaciteten til hurtig deployering i forskellige scenarier; opfordrer medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at sikre, at denne form for trænings- og certificeringsøvelser kan drage fordel af mekanismen til finansiering af fælles udgifter, for at sikre tilstrækkelig deltagelse i fremtiden;

26. påpeger, at kapaciteten til hurtig deployering bør oprettes som en af EU's militære kapabiliteter til kriseberedskab med sin egen juridiske identitet for at gøre det muligt at oprette kapaciteten til hurtig deployering som en styrke, der står permanent til rådighed og træner sammen med det formål at blive en stående styrke; bemærker, at kapaciteten til hurtig deployering bør gennemføre regelmæssige fælles øvelser på strategisk og taktisk niveau inden for en EU-ramme baseret på operative scenarier og i overensstemmelse med ensartede uddannelses- og certificeringsstandarder, som f.eks. inden for NATO, for at forbedre beredskabet og interoperabiliteten; understreger, at tidsplanerne for øvelserne bør fastlægges af EUMS, og at selve øvelserne bør planlægges og gennemføres af MPCC; opfordrer medlemsstaterne til at forpligte sig til i væsentlig grad at reducere kritiske mangler vedrørende strategiske katalysatorer senest i 2025, navnlig dem, der har tilknytning til kapaciteten til hurtig deployering, såsom strategisk lufttransport, rumkommunikationsaktiver, medicinske aktiver, cyberforsvarskapabiliteter samt efterretning og rekognoscering; glæder sig over det styrkeopbygningsgab, som medlemsstaterne for nylig har afhjulpet, hvilket betyder, at kapaciteten til hurtig deployering og dens kampgrupper kan blive fuldt operationelle senest i 2025;

27. minder om, at EU har fastsat et langsigtet mål om at øge sine ambitioner betydeligt og arbejde hen imod at udvikle sin kapacitet til at deployere op til 60 000 tropper fra medlemsstaterne på frivillig basis i EU-ledede operationer som fastsat i det overordnede militære mål fra 1999;

28. påpeger det presserende behov for i væsentlig grad at forbedre og investere i vores væbnede styrkers militære mobilitet, prioritere investeringer og fjerne flaskehalse og manglende forbindelser; roser den indsats, som medlemsstaterne, de allierede, EU og NATO har gjort for at fremme militær mobilitet i Central- og Østeuropa; opfordrer medlemsstaterne til at træffe yderligere skridt for at forenkle og harmonisere procedurerne for militær mobilitet og forkorte tidshorisonten med hensyn til at give tilladelser, så EU's medlemsstater får mulighed for at handle hurtigere og øge effektiviteten af deres respons i overensstemmelse med deres forsvarsmæssige behov og ansvar, både i forbindelse med FSFP-missioner og -operationer og nationale og multinationale aktiviteter;

29. opfordrer til at styrke EDA, forvalte avanceret forskning og kapabilitetsudvikling og fremme fælles indkøb med henblik på at styrke EU's forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB), men uden at lægge hindringer i vejen for anskaffelse af udstyr fra ligesindede lande; opfordrer til at forbedre forsvarsfinansieringen ved at undersøge en mulig reform af Den Europæiske Investeringsbanks udlånspolitik; opfordrer til en styrkelse af industriernes adgang til privat finansiering for at sikre, at den europæiske forsvarsindustri har tilstrækkelig adgang til offentlig og privat finansiering og investeringer på et holdbart grundlag; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at overveje at udvikle parametre for et finansielt produkt, der tager sigte på at understøtte investeringer i europæisk sikkerhed, herunder foranstaltninger fra forsvarsindustriens side; glæder sig over Den Europæiske Investeringsbanks og Kommissionens fælles indsats for at lancere egenkapitalfaciliteten på forsvarsområdet med 175 mio. EUR for at stimulere udviklingen af teknologier med dobbelt anvendelse; glæder sig over de nye moderniserede finanspolitiske regler om budgetunderskud, som muliggør ekstra militærudgifter i kølvandet på Ruslands invasion af Ukraine;

30. opfordrer NF/HR og medlemsstaterne til at tilsikre mere robuste, fleksible, effektive og modulære FSFP-missioner og -operationer, som kan tilpasse sig den skiftende sikkerhedssituation under hensyntagen til princippet om en integreret tilgang, og som bygger på synergierne og komplementariteterne mellem FSFP's civile og militære dimensioner; fremhæver betydningen af civile FSFP-missioner for koordinering med andre internationale partnere, der beskæftiger sig med lignende aktiviteter i værtslandet; fremhæver vigtigheden af at opstille klare og opnåelige mål for hver mission og operation, som skal følges op af de fornødne finansielle, logistiske og menneskelige ressourcer i overensstemmelse med de fremskridt, der er opnået i forhold til hvert enkelt mål; understreger, at hver enkelt mission og operation reelt skal skræddersys til hvert værtslands behov og krav, så det sikres, at der skabes de nødvendige betingelser for, at missionen kan nå sine erklærede mål, og der kan opretholdes et stærkt partnerskab med lokalbefolkningen og de nationale myndigheder; fremhæver betydningen af tilgangene »uddanne og udruste« og »train-the-trainer« til missioner og operationer for at sikre deres succes på lang sigt og deres indvirkning på værtslandet;

31. glæder sig over vedtagelsen af den nye civile FSFP-aftale og tilsagnet om at øge de civile missioners effektivitet, fleksibilitet og reaktionsevne, herunder ved at fremskynde beslutningstagningen, styrke den operationelle planlægning samt forbedre udvælgelsen og rekrutteringen af personel, lægge vægt på større kønsligestilling og forbedre reaktionsinstrumenterne; mener, at civile og militære missioner skal fokusere mere på de centrale elementer i menneskers sikkerhed; glæder sig over EU-Udenrigstjenestens og medlemsstaternes tilsagn i tæt samråd med Kommissionen om at etablere en regelmæssig og struktureret civil kapacitetsudviklingsproces i 2024;

32. opfordrer til, at der for alle missioner og operationer indføres detaljerede konsekvensanalyser, som skal foretages hyppigt og kombineres med den strategiske revision, for at sikre en mere effektiv vurdering af indvirkningen på værtslandet på kort, mellemlang og lang sigt og undersøge, om missionerne og operationerne har haft den ønskede virkning; opfordrer til, at resultaterne af disse konsekvensanalyser deles med Parlamentet; fremhæver det særlige behov for, at der for alle missioner og operationer er fastsat udløbsklausuler, som muliggør en holdbar afslutning, hvis det er nødvendigt;

33. opfordrer Rådet og EU-Udenrigstjenesten til at medtage en kulturarvsbeskyttelseskomponent i deres FSFP-missioner og -operationer for at yde bistand og uddannelse til lokale partnere vedrørende imødegåelse af sikkerhedsudfordringer i forbindelse med bevarelse og beskyttelse af kulturarv; opfordrer Rådet og EU-Udenrigstjenesten til at medtage en komponent vedrørende forebyggende diplomati i deres FSFP-missioner og -operationer for bedre at kunne analysere situationerne i de givne områder, forhindre udbrud, eskalering, fortsættelse og genopblussen af konflikter og mægle mellem parter, der står på randen af en voldelig konflikt, medvirke til at opnå forsoning og opbygge modstandsdygtige og inkluderende samfund;

34. minder om, at integrering og operationalisering af kønsperspektiver i eksterne forbindelser og gennemførelse af dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed er mangeårige prioriteter for EU; insisterer derfor på vigtigheden af at leve op til alle indgåede forpligtelser, herunder dem i EU's kønshandlingsplan III (2020-2024) og i det strategiske kompas, bl.a. ved at fremme ligestilling mellem kønnene og ved systematisk at integrere et kønsperspektiv baseret på en datadrevet kønsanalyse i al civil og militær FSFP-planlægning og alle FSFP-aktioner; glæder sig i denne sammenhæng over udpegelsen af kønsrådgivere i alle FSFP-missioner og -operationer og oprettelsen af et netværk af kontaktpunkter for kønsspørgsmål; opfordrer til fuldstændig gennemførelse af de indgåede forpligtelser i den nye civile FSFP-aftale, som omfatter en væsentlig forøgelse af kvinders deltagelse i civile FSFP-missioner blandt det internationale personale med et mål om at opnå mindst 40 % repræsentation og samtidig tilstræbe ligelig kønsfordeling; understreger ikke desto mindre, at der er behov for en større indsats for at sikre ligestilling mellem kønnene og fuldstændig og meningsfuld inddragelse af kvinder i FSFP, navnlig i militære missioner; opfordrer medlemsstaterne til at tage skridt til at mindske karrierehindringerne for kvinder i deres respektive forsvarsstyrker; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at fremlægge regelmæssige rapporter for Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar (SEDE) om de fremskridt, som den gør med at gennemføre kønsrelaterede foranstaltninger;

35. understreger den afgørende rolle, som ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder spiller for de grundlæggende aspekter af sikkerheds- og forsvarsforanstaltninger; fordømmer på det kraftigste, at der begås krigsforbrydelser mod civilbefolkninger, navnlig at seksuel vold bruges som et redskab til krigsførelse; fremhæver betydningen af cybersikkerhedsforanstaltninger for at overvåge og forhindre handel med kvinder, der er berørt af konflikter;

36. understreger, at der foruden tilvejebringelsen af sikkerhedsgarantier og bistand til Ukraine skal etableres tiltag til at håndtere psykiske problemer, der opstår og fortsat vil opstå blandt militært personel og borgere som følge af krigen;

37. glæder sig over den fælles meddelelse fra juni 2023 om nye perspektiver på sammenhængen mellem klima og sikkerhed, hvori der skitseres konkrete foranstaltninger til at afhjælpe klimaforandringernes og miljøforringelsens konsekvenser for sikkerheden og det europæiske forsvar, herunder FSFP; understreger, at det er nødvendigt at gøre fremskridt med en omfattende gennemførelse af meddelelsen med henblik på at øge den operative effektivitet, herunder indsætte miljørådgivere i alle FSFP-missioner og -operationer senest i 2025 og støtte medlemsstaterne i at afhjælpe eventuelle mangler og forhindringer og skabe incitamenter til at forberede deres væbnede styrker på klimaforandringerne, som der opfordres til i det strategiske kompas;

38. gør igen opmærksom på unges og ungdomsorganisationers vigtige rolle i opretholdelse og fremme af fred og sikkerhed og opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at gøre en indsats for mere systematisk at integrere unge i sin dagsorden for ungdom, fred og sikkerhed;

39. understreger vigtigheden af tilstrækkelig, fleksibel og holdbar finansiering til alle sikkerheds- og forsvarsprogrammer og -initiativer, herunder FUSP-budgettet og den europæiske fredsfacilitet; beklager, at FUSP-budgettet kun er øget marginalt fra den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020 til FFR'en for 2021-2027, mens antallet af FSFP-missionsopgaver er steget; opfordrer til en betydelig forøgelse af finansieringen til FSFP-budgettet, herunder en særlig FSFP-budgetpost til oprettelse af en civil støttefacilitet med henblik på at levere udstyr og tjenester til partnerlandene for at styrke deres civile kapacitet; glæder sig over aftalen i Det Europæiske Råd om at styrke nye prioriteter med 64,6 mia. EUR i en revideret FFR for EU, herunder en forhøjelse på 1,5 mia. EUR afsat til Den Europæiske Forsvarsfond under den nye platform for strategiske teknologier for Europa (STEP); anmoder medlemsstaterne om at fremskynde revurderingen af omfanget og definitionen af fælles omkostninger for at styrke solidariteten og fremme deltagelsen i militære missioner og operationer og af øvelsesrelaterede omkostninger i overensstemmelse med det strategiske kompas; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at ændre finansieringsprocessen for den europæiske fredsfacilitet for at sikre tilstrækkelig og vedvarende støtte til partnere, allierede og FSFP-operationer;

Det strategiske kompas: »INVESTERINGER«

40. glæder sig over EU-medlemsstaternes og -institutionernes øgede budgetter til og investeringer i forsvar og opfordrer til, at virkningen heraf maksimeres med henblik på at levere de nødvendige kapabiliteter til Europas væbnede styrker gennem øget fælles indkøb og fælles investeringer i forskning og udvikling på forsvarsområdet; beklager imidlertid, at hverken Ruslands angrebskrig mod Ukraine eller de nuværende forsvarsindustrielle programmer på EU-plan har ført til en egentlig omstilling i retning af at gøre samarbejde på EU-plan til normen; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at fremme det forsvarsindustrielle samarbejde og fastsætte benchmarket på 35 % for fælleseuropæisk indkøb af forsvarsmateriel og benchmarket på 20 % for fælleseuropæisk forsvarsrelateret forskning og teknologi som mindstemål, som alle medlemsstaterne har aftalt inden for rammerne af Det Europæiske Forsvarsagentur og bekendtgjort allerede i 2007; beklager desuden, at Kommissionen for at finansiere EDIRPA og ASAP greb til at kannibalisere eksisterende midler, der var afsat til andre sikkerheds- og forsvarsrelaterede initiativer eller andre programmer, hvorved den underminerede andre eksisterende initiativer og slog en tyk streg under behovet for at afsætte yderligere midler til udgiftsområde 5 i FFR'en; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at afsætte yderligere økonomiske og menneskelige ressourcer til EU-Udenrigstjenesten for at sikre, at den kan varetage sin rolle som EU's diplomatiske tjeneste effektivt i lyset af den meget ustabile geopolitiske kontekst og den øgede efterspørgsel efter dens begrænsede kapaciteter i de senere år; understreger imidlertid, at øgede investeringer skal være bæredygtige og imødegå nye trusler;

41. minder om, at EU og medlemsstaterne nu har et omfattende sæt værktøjer til at styrke en strategisk tilgang til udvikling af kapabiliteter, navnlig under vejledning af taskforcen for fælles indkøb af forsvarsmateriel og ved brug af EDA's samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD), kapacitetsudviklingsplanen (CDP) og analysen af investeringsunderskud på forsvarsområdet; understreger, at disse værktøjer nu skal udnyttes fuldt ud, vise deres kohærens og effektivitet og levere konkrete resultater; opfordrer Kommissionen og NF/HR til at fremlægge en opdatering af analysen af investeringsunderskud på forsvarsområdet og til at udpege de kapabiliteter og programmer, der vil blive udviklet med EU-støtte inden udgangen af dette årti; minder om behovet for i dette øjemed at udvikle en europæisk kapabilitets- og forsvarsmaterielpolitik; opfordrer Rådet og Kommissionen til at fremme investeringer i innovation på forsvarsområdet;

42. glæder sig over revisionen og fremlæggelsen af CDP for 2023; beklager de begrænsede fremskridt med hensyn til udvikling af kapabiliteter siden den første CDP i 2008; understreger, at der navnlig i lyset af Ruslands ulovlige angrebskrig mod Ukraine og truslen mod den europæiske sikkerhed er behov for stærkere og flere fælles bestræbelser fra EU-medlemsstaternes side for at afskrække aggressorer og beskytte europæiske borgere og interesser;

43. mener, at Den Europæiske Forsvarsfond desværre stadig er underfinansieret, men viser merværdien af en indsats på EU-plan inden for europæisk forsvar; anbefaler, at Kommissionens forslag udvides på alle forsvarsrelaterede områder af EU's politik i samordning med medlemsstaterne; opfordrer til en yderligere forøgelse af budgettet til Den Europæiske Forsvarsfond med 1 mia. EUR ud over de aftalte 1,5 mia. EUR som en del af forslaget om STEP; opfordrer indtrængende til maksimal overensstemmelse og samordning mellem forskellige initiativer på sikkerheds- og forsvarsområdet, som bl.a. CARD, Den Europæiske Forsvarsfond, EDIRPA, ASAP, PESCO og programmet for militær mobilitet, for at forhindre overlapninger, sikre effektive offentlige investeringer og gøre noget ved den kritiske mangel på kapabiliteter;

44. understreger vigtigheden af at reducere afhængighedsforhold inden for kritiske teknologier og værdikæder, for at EU kan bevæge sig i retning af større teknologisk autonomi til at kunne udvikle, producere og udrulle sine egne teknologier på kritiske områder; bifalder i den henseende forordningen om kritiske råstoffer, som er helt afgørende for at opfylde principperne i Versailleserklæringen, og som styrker robustheden i forsyningskæderne til den europæiske forsvarsindustri; understreger, at fremme af fælles indkøb på europæisk plan er et logisk supplement til Den Europæiske Forsvarsfond ved at omfatte hele cirklen fra forskning og udvikling til indkøb og dermed konsolidere efterspørgsel, der forbedrer interoperabiliteten mellem medlemsstaternes væbnede styrker, opnår stordriftsfordele og i sidste ende styrker det europæiske forsvar; bemærker, at forsvarsprodukter bør samles af virksomheder i Europa, hvor det er muligt, hvilket vil støtte den europæiske industri, navnlig SMV'er;

45. påpeger, at EDIRPA og ASAP kun kan være et første skridt i retning af at forbedre den europæiske teknologiske og industrielle bases kapacitet til at forsyne medlemsstaterne med de nødvendige produkter og mængder og bør suppleres med yderligere initiativer, herunder en strategi for den europæiske forsvarsindustri (EDIS) kombineret med det planlagte langsigtede europæiske program for forsvarsinvesteringer (EDIP), som der skal sikres tilstrækkelig finansiering til, samt en effektiv lovramme, som skal tilskynde til innovation, sætte skub i produktionen og sikre mere intelligente og effektive offentlige investeringer; opfordrer i den forbindelse EU's medlemsstater til at yde de nødvendige midler til alle europæiske forsvarsinstrumenter i forbindelse med den kommende FFR-revision; beklager, at Kommissionen stadig ikke har stillet forslag om EDIP; opfordrer til hurtig og effektiv gennemførelse af EDIRPA og ASAP; støtter fuldt ud den foreslåede oprettelse af en fælles forsvarsfond på 100 mia. EUR med det formål straks at øge den indenlandske våben- og ammunitionsproduktion;

46. opfordrer Kommissionen til at trække på EU's Militærkomités (EUMC's) ekspertise ved fastlæggelsen af forsvarsindustriens prioriteter og formuleringen af forsvarsinitiativer for at sikre militær sammenhæng på industrielt plan;

47. opfordrer medlemsstaterne til at øge niveauet og sikre et bæredygtigt niveau af forsvarsudgifter for at tilpasse sig den aktuelle geopolitiske situation og imødegå de betydelige trusler mod Unionens sikkerhed; opfordrer EU's NATO-medlemsstater til at forøge deres militære budgetter på grundlag af en vurdering af deres egne behov og til at bruge mindst 2 % af BNP på en velkoordineret og sammenhængende måde, der opnår stordriftsfordele og interoperabilitet, også med tanke på den kraftige stigning i andre rivalers, såsom Ruslands og Kinas, forsvarsudgifter, og med henblik på at afhjælpe mangler og opfylde de krav på tværs af alle områder, der opstår som følge af en mere udfordret sikkerhedsorden, og i betragtning af konsekvenserne af historisk underinvestering og stigende inflation for forsvarsbudgetterne; fremhæver EDTIB's afgørende rolle med hensyn til at udstyre medlemsstaternes væbnede styrker for at sætte dem i stand til at beskytte europæiske borgere og interesser;

48. understreger, at europæiske væbnede styrker oplever alvorlige problemer med rekruttering og fastholdelse; mener, at det er nødvendigt at analysere disse udfordringer, og anmoder derfor HR/NF om at pålægge EUMC at indsamle og analysere data i alle EU-medlemsstaterne om disse problemstillinger med henblik på at finde frem til mulige modforanstaltninger; påpeger, at en egentlig europæisk forsvarsunion ikke kan opbygges uden en fælles militær kultur, og opfordrer derfor NF/HR til at pålægge Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi at modernisere og udbygge uddannelsesmodulerne for militært personel fra medlemsstaternes væbnede styrker;

49. fremhæver betydningen af PESCO for at forbedre EU's forsvarskapabiliteter og glæder sig over de fremskridt, der hidtil er opnået gennem PESCO-initiativprojekterne, f.eks. inden for cyberforsvar, ubemandede systemer, lægetjenester og kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear overvågning samt de yderligere fremskridt, der er opnået på tværs af projekter på alle militære områder, som registreret i PESCO-sekretariatets årlige projektfremskridtsrapport; beklager imidlertid, at medlemsstaterne stadig ikke udnytter PESCO-rammerne fuldt ud, og at de fremskridt, der er opnået med hensyn til gennemførelsen, stadig ligger langt under forventningerne; opfordrer NF/HR og medlemsstaterne til at foretage en løbende grundig gennemgang af projekterne og deres fremtidsudsigter, som også bør omfatte muligheden for at sammenlægge, omgruppere og endda afslutte projekter, der mangler tilstrækkelige fremskridt, og omdirigere indsatsen i retning af et lille antal prioriterede projekter, der skal føre til konkrete foranstaltninger som anført i det strategiske kompas; beklager dybt, at Parlamentet ikke er i en situation, hvor det kan udøve ordentlig kontrol med PESCO-projekter; opfordrer medlemsstaterne til regelmæssigt, mindst to gange om året, at forelægge Parlamentet en vurdering af fremskridtene inden for PESCO;

50. opfordrer Rådet til at igangsætte projektet med at oprette et europæisk civilt fredskorps, som skal samle ekspertise fra institutionelle og ikkeinstitutionelle aktører inden for konfliktforebyggelse, fredelig konfliktløsning og forsoning, med henblik på at gøre EU's civile krisestyring mere troværdig, sammenhængende, effektiv, fleksibel og synlig;

Det strategiske kompas: »FOREGRIBELSE og SIKRING«

51. fremhæver, at Ruslands angrebskrig mod Ukraine er et led i en bredere strategi for at undergrave den regelbaserede internationale orden; opfordrer til, at EU styrker sin kapacitet til at reagere på hybrid krigsførelse, herunder afsløring heraf og modsvar til Rusland og andre statslige og ikkestatslige aktører, der udfører kampagner i form af udenlandsk informationsmanipulation og indblanding, som udfordrer vores interesser og værdier og sikkerhed, bl.a. ved at sprede falske fortællinger om EU eller ved målrettet at angribe FSFP-missioner og -operationer på strategiske områder; udtrykker alvorlig bekymring over den fare, som desinformations- og informationsmanipulationskampagner drevet af kunstig intelligens (AI), herunder gennem oprettelsen af falske websteder og generering af falske billeder, udgør for demokratiske processer, især i tiden op til valg; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at arbejde tæt sammen med den private sektor, civilsamfundet samt det akademiske og tekniske samfund om at imødegå disse ondsindede påvirkningskampagner og sætte ind over for våbengørelsen af nye teknologier;

52. opfordrer i dette øjemed alle medlemsstater og EU-kandidatlande til at gennemføre henstillingerne i Parlamentets beslutninger om udenlandsk indblanding i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union, herunder desinformation ([24]);

53. fremhæver, at Kina har etableret et »venskab uden grænser« med Rusland, som indbefatter betydelig overførsel af teknologi og militære kapabiliteter, og giver et stigende antal sikkerhedsudfordringer for EU, navnlig inden for cybersikkerhed og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding; understreger, at EU er nødt til at styrke sine kritiske infrastrukturers sikkerhed og integritet, fjerne risici og fremme EU's teknologiske forspring i kritiske sektorer, bl.a. ved foranstaltninger til at begrænse eller udelukke højrisikoleverandører, især aktører med forbindelser til den kinesiske regering;

54. minder om, at afhængighed af højrisikoleverandører af kritiske produkter med digitale elementer udgør en strategisk risiko, der bør imødegås på EU-plan; understreger, at det er nødvendigt at styrke FDI-screeningsprocedurerne yderligere med due diligence-standarder for at opspore indflydelse fra regeringer i stater, der vil modarbejde Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser som fastlagt inden for rammerne af FUSP i henhold til afsnit V i TEU, på investorer i EU's kritiske infrastruktur såsom europæiske havne og undersøiske kabler i Østersøen, Middelhavet samt i de arktiske have; understreger, at denne tilgang bør gælde i samme grad for kandidatlande og potentielle kandidatlande; mener, at der er behov for yderligere lovgivning for effektivt at beskytte den europæiske informations- og kommunikationsteknologi-forsyningskæde imod risikable leverandører og cyberbaseret tyveri af intellektuel ejendom; opfordrer til, at der skabes en europæisk ramme, der sigter mod nøje at regulere og fastsætte minimumsstandarder og betingelser for eksport af intellektuel ejendom og teknologier, der er kritiske for Unionens sikkerhed og forsvar, herunder blandt andet produkter med dobbelt anvendelse;

([24]) (2020/2268(INI)) og (2022/2075(INI)), https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0064_DA.html; https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2023-0219_DA.html.

55. udtrykker bekymring over Kinas aggressive militære paradespil i Det Sydkinesiske Hav, herunder etablering af øer, chikane og farlige manøvrer udført af landets flåde, kystvagt og maritime milits, og dets vedvarende militære pres, angrebsøvelser, luftrumskrænkelser og andre militære gråzoneaktioner, herunder cyber- og desinformationskampagner mod Taiwan; opfordrer til en øget koordineret maritim tilstedeværelse og kapacitetsopbygning med EU's partnere i regionen; opfordrer Kina til at indstille alle disse aktiviteter, som er til fare for hele regionens stabilitet og i en bredere sammenhæng har direkte indvirkning på den europæiske sikkerhed; tilskynder medlemsstaterne til at øge frekvensen af navigationsfrihedsoperationer i Taiwanstrædet og til at intensivere sikkerhedsdialoger med Taiwan for at afskrække fra kinesisk aggression mod den demokratiske ø; fremhæver samarbejdet med Taiwan og udnyttelsen af dets ekspertise og teknologiske fordel mod kinesiske cybertrusler i betragtning af de sikkerhedsmæssige bekymringer i regionen og i EU; glæder sig over den nylige aftale mellem Kinas og USA's ledere om at genoptage kommunikationen på højt plan mellem deres militær;

56. bemærker, at en stor andel af afrikansk infrastruktur, herunder kommunikationsinfrastruktur, er blevet finansieret og bygget af kinesiske statsejede virksomheder; udtrykker bekymring over, at denne kinesiske model klart er attraktiv for mange lande, der ikke kan opfylde EU's krav for at få adgang til tilsvarende finansieringsniveauer, hvilket øger Kinas indflydelse på bekostning af EU-partnerskaber; er på den baggrund af den faste overbevisning, at EU bør styrke sit samarbejde med afrikanske partnere yderligere og øge både synligheden og de håndgribelige fordele af sin støtte til lokalbefolkningen; opfordrer til en langsigtet og fremadskuende EU-sikkerhedsstrategi over for Kina, Middelhavsområdet og Afrika;

57. opfordrer til flere fremskridt med yderligere at forbedre EU's sæt af værktøjer til at imødegå hybride trusler, navnlig hvad angår aktiviteter, der involverer cyberangreb og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding, og revisionen af gennemførelsesretningslinjerne for EU's cyberdiplomatiske værktøjskasse; glæder sig over tilsagnet i det strategiske kompas og den nye civile aftale om senest i 2024 at tilvejebringe de nødvendige kapabiliteter til at sætte FSFP-missioner og -operationer i stand til at reagere på hybride angreb, herunder udenlandsk informationsmanipulation og indblanding og cyberangreb, samt med at udvikle en sammenhængende og klar kommunikationsstrategi; gentager, at der er et presserende behov for at tilsikre ekspertise og kapacitet til sikre informations- og kommunikationsteknologier til alle FSFP-missioner og -operationer, så de kan kommunikere sikkert i indsatsområder og med alle EU-institutioner; glæder sig i den forbindelse over EU-Udenrigstjenestens og medlemsstaternes tilsagn om senest i 2025 at implementere et hurtigt deployerbart kommunikations- og informationssystem for på sikker vis at forbinde styrker og missionshovedkvarterer i indsatsområder med Bruxelles; anerkender den vigtige rolle, som nye disruptive teknologier som kvantecomputere og AI vil spille i den henseende; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at øge deres samarbejde og koordinering med andre missioner og operationer fra ligesindede partnerlande og organisationer, herunder FN's fredsbevarende operationer, i bekæmpelsen af udenlandsk informationsmanipulation og indblanding i felten;

58. opfordrer medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at opgradere deres strategi og træffe konkrete foranstaltninger til systematisk at medtage finansielle og menneskelige ressourcer, værktøjer og uddannelse med henblik på at imødegå trusler relateret til udenlandsk informationsmanipulation og indblanding i alle FSFP-missioner og -operationer som en del af deres bredere mandat i værtslandene og deres modstandsdygtighed over for hybride trusler og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding; opfordrer til at øge synligheden af og den strategiske kommunikation om FSFP-missionernes fordele, tilstedeværelse og rolle;

59. opfordrer medlemsstaterne, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at overveje at oprette en veludrustet og uafhængig struktur, der skal have til opgave at opspore, analysere og dokumentere trusler i forbindelse med udenlandsk informationsmanipulation og indblanding mod EU som helhed for at øge situationsbevidstheden og udvekslingen af efterretninger om trusler og udvikle attributionskapacitet og modforanstaltninger i forhold til udenlandsk informationsmanipulation og indblanding; mener, at denne struktur ville tjene som et referencepunkt og specialiseret videncenter, der kan lette og fremme operativ udveksling mellem medlemsstaternes myndigheder, EU-institutionerne og EU-agenturerne og muliggøre udveksling af bedste praksis med ligesindede partnere i hele verden; understreger, at strukturen bør præcisere og styrke den rolle, som EU-Udenrigstjenestens StratCom-afdeling og dens taskforce spiller som det strategiske organ for EU's diplomatiske tjeneste, og forhindre overlapning af aktiviteter;

60. understreger, at EU for at bekæmpe de stadig større trusler og stigningen i antieuropæiske narrativer fra ikke-EU-lande i EU's umiddelbare nærhed, er nødt til at øge indsatsen med at yde støtte, oplæring og kapacitetsopbygning til ligesindede partnere, herunder ved at bekæmpe kampagner med sigte på udenlandsk informationsmanipulation og indblanding; opfordrer til at øge modstandsdygtigheden over for desinformation og disruptive kampagner, der har til formål at undergrave demokratiske processer og skabe splittelse, og tilskynder kandidatlandene til at tage afgørende skridt til at bekæmpe manipulerende desinformation, ondsindet propaganda og andre hybride trusler; opfordrer til strategiske og proaktive foranstaltninger for at bekæmpe hybride trusler og for at forhindre indblanding fra tredjeparter i de politiske, valgprocesser og andre demokratiske processer i tiltrædelseslandene, især ondsindede handlinger, der tager sigte på at manipulere den offentlige mening og undergrave EU-integration;

61. fordømmer og er bekymret over hybride krigsførelsesaktiviteter udført af private militærvirksomheder (PMC'er) og statsstøttede stedfortrædere såsom Wagnergruppen og andre væbnede grupper, militser og stedfortrædere, der udøver indflydelse i en række lande rundt om i verden; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til sammen med ligesindede partnere at udarbejde et initiativ til at bekæmpe skadelige grupper af ikkestatslige og statssponsorerede aktører som Wagnergruppen; understreger, at de eksisterende EU-værktøjskasser bør omfatte reaktioner, f.eks. sanktioner, på ikke-EU-landes finansiering af eller samarbejde med private militærvirksomheder i sårbare regioner;

62. fordømmer aggressionspolitikker, herunder Aserbajdsjans forud planlagte militære angreb mod Nagorno-Karabakh; minder om, at dette angreb følger efter måneder med organiseret udsultning og isolation af de armeniere, der bor i Nagorno-Karabakh, gennem blokaden af Lachinkorridoren; understreger, at de russiske såkaldte fredsbevarende styrker på stedet ikke foretog sig noget for at forhindre eller bringe blokaden til ophør eller for at stoppe det aserbajdsjanske militære angreb på Nagorno-Karabakh; fordømmer den militære støtte fra ikke-EU-lande til Aserbajdsjan; er alvorligt bekymret over konsekvenserne for civilbefolkningen, som de facto udgør etnisk udrensning; gentager sit synspunkt om, at Aserbajdsjans angreb ikke kan forblive uden konsekvenser, og opfordrer til, at EU træffer sanktioner mod de aserbajdsjanske myndigheder, der er ansvarlige for flere overtrædelser af våbenhvilen, og suspenderer aftalememorandummet om energi; opfordrer EU til at suspendere forhandlingerne om en ny partnerskabsaftale med Aserbajdsjan i lyset af den seneste tids begivenheder og landets dramatiske menneskerettighedssituation;

63. glæder sig over oprettelsen af Den Europæiske Unions civile mission i Armenien (EUMA), som har til formål at bidrage til at øge sikkerheden i regionen ved at reducere antallet af hændelser i konfliktramte områder og grænseområder i Armenien, mindske risikoniveauet for befolkningen, der bor i sådanne områder, og derved bidrage til en normalisering af forbindelserne mellem Armenien og Aserbajdsjan i disse områder, og samtidig øge EU's synlighed i regionen; glæder sig over Rådets aftale om at styrke missionens observationskapacitet ved at øge dens tilstedeværelse på stedet; opfordrer Rådet til at forlænge dens deployeringsperiode med yderligere fem år og dens geografiske virkefelt til potentielt at omfatte grænsen mellem Armenien og Tyrkiet;

64. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at være parat til at yde den nødvendige tekniske bistand til Armenien gennem instrumentet for den europæiske fredsfacilitet, således at Armenien kan genoverveje sine nuværende militære alliancer, da dette vil styrke Armeniens modstandsdygtighed i forbindelse med at garantere sikkerhed, uafhængighed og suverænitet og føre til et mere omfattende og styrket forsvarssamarbejde mellem parterne; glæder sig over Armeniens beslutning om at tilslutte sig Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol; anmoder EU-Udenrigstjenesten om at udlevere EUMA-rapporterne om situationen på stedet, klassificeret som fortrolige, til Parlamentets Udenrigsudvalg (AFET) og Underudvalg om Sikkerhed og Forsvar (SEDE);

65. opfordrer Rådet til at være rede til at indføre målrettede og individuelle sanktioner mod personer, der står bag aggression, herunder men ikke begrænset til præsident Aliyevs politiske og militære inderkreds, og suspendere olie- og gasimport fra Aserbajdsjan i tilfælde af enhver militær aggression fra Aserbajdsjans side mod Armeniens territoriale integritet;

66. glæder sig over deployeringen af EU's FSFP-partnerskabsmission i Republikken Moldova (EUPM Moldova) – den første civile FSFP-mission nogensinde, som har til formål at styrke modstandsdygtigheden i Moldovas sikkerhedssektor inden for krisestyring og imødegåelse af hybride trusler; fremhæver betydningen af denne innovative FSFP-mission og opfordrer medlemsstaterne til at levere den ekspertise og de kapabiliteter, der er nødvendige for missionen til støtte for Moldova i lyset af Ruslands brug af hybrid krigsførelse; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at undersøge muligheden for at oprette lignende missioner til andre kandidatlande, associerede lande og partnerlande med henblik på at øge deres modstandsdygtighed over for hybride trusler, herunder cybertrusler og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding;

67. fastholder EU's støtte til Republikken Moldovas suverænitet og territoriale integritet og til indsatsen inden for rammerne af 5+2-forhandlingsprocessen for at nå frem til en fredelig, varig, samlet, politisk løsning på konflikten om Transdnestrienområdet baseret på respekt for Republikken Moldovas suverænitet og territoriale integritet inden for dens internationalt anerkendte grænser, med en særlig status for Transdnestrienområdet, som sikrer beskyttelse af menneskerettighederne, også i de områder, der for øjeblikket ikke kontrolleres af de forfatningsmæssige myndigheder; udtrykker bekymring over, at Transdnestrien fortsat fungerer som et sikkert tilflugtssted for menneskesmuglere og organiseret kriminalitet, men anerkender samtidig, at EU's grænsebistandsmission i Moldova og Ukraine (EUBAM) spiller en vigtig rolle med hensyn til at hjælpe med at genåbne jernbanegodstransport gennem Transdnestrien og har forhindret mange smugleroperationer;

68. glæder sig over Rådets beslutning af 4. maj 2023 om at tildele 40 mio. EUR under den europæiske fredsfacilitet til støtte for Republikken Moldovas væbnede styrker og 30 mio. EUR til støtte for de georgiske forsvarsstyrker; understreger, at det er nødvendigt at øge støtten til disse partnerlande yderligere i overensstemmelse med deres behov;

69. fordømmer på det kraftigste Den Russiske Føderations ulovlige besættelse af de georgiske regioner Abkhasien og Tskhinvali/Sydossetien og understreger, at Den Russiske Føderation fortsætter sin ulovlige besættelse af og reelle kontrol over de besatte områder i Georgien i kraft af sin militære tilstedeværelse, den fortsatte opsætning af pigtrådshegn og andre kunstige barrierer langs besættelseslinjen, hyppige ulovlige tilbageholdelser og kidnapninger af georgiske statsborgere samt andre menneskerettighedskrænkelser i områderne; fordømmer på det kraftigste Ruslands planer om at opbygge en permanent flådebase ved havnen i Sortehavet i Ochamchire i den besatte region Abkhasien og opfordrer det internationale samfund til at støtte alle bestræbelser på at straffe denne grove krænkelse af Georgiens suverænitet og territoriale integritet; opfordrer Den Russiske Føderation til at opfylde dens internationale forpligtelser i henhold til den EU-formidlede våbenhvileaftale af 12. august 2008, især dens forpligtelse til at trække alt militært personel og sikkerhedspersonel ud af Georgiens besatte områder og gøre det muligt at oprette internationale sikkerhedsmekanismer i disse områder og give Den Europæiske Unions observatørmission (EUMM) uhindret adgang til hele Georgiens territorium i overensstemmelse med dens mandat; opfordrer endnu en gang EU til at fortsætte sit engagement med henblik på at opnå en fredelig løsning på den russisk-georgiske konflikt ved på effektiv vis at anvende alle disponible instrumenter, herunder den særlige repræsentant for Sydkaukasus og krisen i Georgien, de internationale drøftelser i Genève, mekanismerne til forebyggelse af og reaktion på hændelser, EUMM og ikkeanerkendelses- og engagementspolitikken; glæder sig over EU's bistand til Georgien under den europæiske fredsfacilitet og opfordrer EU til at engagere sig yderligere i et sikkerhedssamarbejde med Georgien på tværs af de prioriterede områder, der er fastlagt i det strategiske kompas, navnlig for at styrke Georgiens sikkerhedssektors robusthed på krisestyringsområdet, bekæmpe hybride trusler og opgradere forsvarskapabiliteter;

70. glæder sig over forlængelsen af mandatet for og understreger betydningen af EUFOR Altheas arbejde i Bosnien-Hercegovina med at uddanne og støtte Bosnien-Hercegovinas væbnede styrker; bifalder i den forbindelse samarbejds- og uddannelseskontrakten for 2023, der er indgået mellem Bosnien-Hercegovinas væbnede styrker og EUFOR; opfordrer Bosnien-Hercegovina til at arbejde hen imod dannelsen af multietniske enheder i dets væbnede styrker; minder om EU's engagement i at støtte Bosnien-Hercegovinas kapacitetsopbygning på forsvarsområdet, navnlig ved hjælp af de 20 mio. EUR, der hidtil er blevet bevilget gennem den europæiske fredsfacilitet; støtter FN's Sikkerhedsråds forlængelse af EUFOR ALTHEA's mandat som en veletableret mission, der har bevist sin værdi i praksis; fordømmer på det kraftigste enhver form for splittende og/eller separatistisk retorik, som gør landet endnu mere sårbart, og understreger, at status som kandidatland er en mulighed og en forpligtelse for Bosnien-Hercegovinas folkevalgte politikere til at opfylde borgernes forventninger og konkret forbedre almindelige menneskers dagligdag; opfordrer til en yderligere styrkelse af EUFOR ALTHEA, navnlig gennem indsættelse af yderligere tropper og aktiver og gennem etablering af en troværdig tilstedeværelse i Brčko-distriktet;

71. glæder sig over den høje grad af tilpasning til FSFP, der er opnået af de fleste lande på Vestbalkan, med Serbien som den relevante undtagelse; opfordrer til, at landene på Vestbalkan deltager på en meningsfuld måde i EU-initiativerne til fælles udvikling og indkøb af forsvarskapabiliteter; opfordrer til, at der indgås administrative ordninger mellem EDA og de lande på Vestbalkan, der endnu ikke har nået denne milepæl; glæder sig over Kosovostyrkens (KFOR's) fortsatte tilstedeværelse i Kosovo og opfordrer EU's retsstatsmission i Kosovo (EULEX) til at styrke sit samarbejde med KFOR for at forhindre organiserede kriminelle bander, paramilitære grupper og andre disruptive kræfter i at destabilisere Kosovo;

72. anerkender Israels ret til selvforsvar, som er nedfældet i og begrænset af folkeretten, og understreger, at Israels handlinger derfor skal være i nøje overensstemmelse med den humanitære folkeret; gentager EU's stærke opbakning til Den Internationale Straffedomstols arbejde; understreger betydningen af at skelne mellem det palæstinensiske folk og dets legitime forhåbninger på den ene side og terrororganisationen Hamas og dens terrorhandlinger på den anden side; opfordrer til, at der åbnes kanaler for humanitær bistand til civile i Gazastriben, og til, at disse holdes permanent åbne; gentager sin ufravigelige støtte til en forhandlet tostatsløsning baseret på grænsedragningen fra 1967 med to suveræne, demokratiske stater, der lever side om side i fred og garanteret sikkerhed, med Jerusalem som hovedstad for begge stater, og i fuld respekt for folkeretten; opfordrer til en grundig undersøgelse af Irans, Qatars og Ruslands rolle i finansiering af og støtte til terrorisme i regionen; er stærkt uenigt i og udtrykker sin skuffelse over de nylige udtalelser fra Tyrkiets præsident, hvori han uretmæssigt hævdede, at Hamas ikke var en terrororganisation;

73. støtter det igangværende arbejde, der udføres af EU's politi- og retsstatsmission for det besatte palæstinensiske område (EUPOL COPPS) og EU's grænsebistandsmission i Rafah, med at bistå med de palæstinensiske myndigheders reform af sikkerheds- og retsvæsenet og integreret grænseforvaltning; udtrykker sin påskønnelse af tjenestemændene og det øvrige personale i missionerne, der fortsætter deres arbejde under ekstremt vanskelige forhold; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at revidere de to missioners mandater og styrke deres fremtidige rolle i lyset af den aktuelle situation og deres unikke position, hvor de opretholder dialogen med både staten Israel og Den Palæstinensiske Myndighed i et forsøg på at styrke EU's indsats for fred;

74. bifalder den fælles meddelelse om EU's cyberforsvarspolitik og opfordrer medlemsstaterne til at fastholde engagementet og gennemføre det ambitiøse, men realistiske sæt af foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået, herunder forslaget til en forordning om cybersolidaritet, for at forbedre deres evne til at opdage og reagere på cybersikkerhedstrusler og -hændelser i EU, men også for at forbedre informationsudvekslingen og støtte produktionen af efterretninger af høj kvalitet såvel som særlige platforme, ressourcer og finansiering; bemærker, at det gensidige samarbejde mellem EU-medlemsstaterne samt med vores allierede og partnere rundt om i verden er helt afgørende for vores cybersikkerhed; opfordrer indtrængende til forsigtighed ved datadeling, som kun bør være tilgængelig for partnere med de samme værdier, mens forvaltning og infrastruktur bør overlades til betroede virksomheder og tjenesteudbydere; bemærker i den forbindelse, at brugen af Huawei-teknologi ved udvikling af 5G i alvorlig grad undergraver EU's cyberrobusthed;

75. opfordrer til en styrkelse af EU-institutionernes modstandsdygtighed over for og kapaciteter til bekæmpelse af cyberangreb, hvilket er et vigtigt sikkerhedsspørgsmål, især forud for valget til Europa-Parlamentet;

76. kræver, at Unionen træffer effektive foranstaltninger til at beskytte europæisk kritisk infrastruktur, værdifulde forsyningskæder og demokratiske institutioner mod hybride trusler; opfordrer EU til at indføre effektive overvågnings- og kontrolsystemer for kritisk infrastruktur såsom rørledninger og fiberoptiske kabler for at sikre forebyggelse og hurtig opdagelse af angreb;

77. glæder sig over konklusionerne og det høje ambitionsniveau i de henstillinger, der foreslås i EU's nye rumstrategi på sikkerheds- og forsvarsområdet; betragter sikker og selvstændig adgang til rummet som et kritisk aspekt af EU's sikkerhed og forsvar, hvilket fremgår af betydningen heraf i den russiske angrebskrig mod Ukraine; glæder sig i den forbindelse over forslaget i strategien om, at der udarbejdes et klassificeret årligt dokument om trusselsanalyse i rummet;

78. minder om behovet for øget udveksling af efterretninger og information blandt medlemsstaterne og EU-institutionerne, herunder Parlamentet, for at forbedre situationsbevidstheden, bedre at kunne foregribe og imødegå fælles sikkerhedstrusler og gøre politikudformningen mere informeret; understreger, at det er nødvendigt at forbedre sikkerhedsprotokollerne for de tjenester, der arbejder med efterretninger og/eller følsomme oplysninger i EU; opfordrer NF/HR og medlemsstaterne til at styrke den fælles efterretningsanalysekapacitet (SIAC) og EU-Satellitcentret (Satcen); gentager opfordringen til, at der indsættes efterretningskapabiliteter i alle FSFP-missioner og -operationer, som skal give oplysninger til EU's Efterretnings- og Situationscenter (EU INTCEN), EUMS og CPCC; understreger betydningen af sikker kommunikation for pålidelige efterretninger og glæder sig over bestræbelserne på at strømline sikkerhedsregler og -bestemmelser i den henseende for bedre at beskytte oplysninger, infrastruktur og kommunikationssystemer mod udenlandsk indblanding og angreb; opfordrer medlemsstaterne til at styrke EU INTCEN som et effektivt efterretningsudvekslingsorgan med henblik på at udveksle efterretninger på en sikker måde, formulere en fælles strategisk kultur og tilvejebringe strategisk information for bedre at kunne foregribe og reagere på kriser i og uden for EU;

Det strategiske kompas: »PARTNER«

79. giver udtryk for sin alvorlige bekymring over den vanskelige og alvorlige situation i Sahel efter talrige kup, f.eks. i Niger, Mali og Burkina Faso, men også i Sudan; fordømmer militærkuppet i Niger den 26. juli 2023 og opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af præsident Mohamed Bazoum og hans familie og alle dem, der er vilkårligt tilbageholdt, og til, at anklagerne mod ham frafaldes; kræver øjeblikkelig genindsættelse af den demokratisk valgte præsident Bazoum og genoprettelse af den forfatningsmæssige orden;

80. minder om, at stabiliteten i Sahel har direkte følger for sikkerheden og stabiliteten i Europa; understreger, at EU og dets medlemsstater er nødt til at genoverveje deres politik over for den strategiske region Sahel og lære af tidligere fejltagelser, navnlig hvad angår Rusland, men også med hensyn til behovet for at medtage holistiske tilgange i måden, hvorpå disse politikker tackler langsigtede sociale, økonomiske og udviklingsmæssige variabler; finder det på denne baggrund nødvendigt, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed for de afrikanske partnere; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at sørge for, at deres sikkerhedspolitikker tager hensyn til regionale og lokale aspekter, bl.a. gennem dialog med lokalbefolkningen, civilsamfundet og demokratisk valgte myndigheder og regionale organisationer, hvor det er muligt, så de overholder princippet om »afrikanske løsninger på afrikanske problemer«; erkender, at de forskellige internationale missioner endnu ikke har nået deres primære mål om varig fred i regionen; bifalder NF/HR's bekendgørelse om at tage EU's strategi for Sahel op til fornyet overvejelse; opfordrer til, at denne revision foretages hurtigst muligt, og til yderligere at styrke FSFP-missioners status i regionen;

81. støtter kraftigt de beslutninger, som ECOWAS og AU har truffet som reaktion på statskuppene, og opfordrer medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at undersøge, hvordan de om muligt effektivt kan hjælpe dem i deres bestræbelser;

82. fordømmer tilstedeværelsen af private militærvirksomheder og/eller statsstøttede stedfortrædere såsom Wagnergruppen og Afrikakorpset, der har spillet en destabiliserende rolle i Sahelregionen og støttet forskellige undertrykkende regimer i et forsøg på at øge Ruslands indflydelse i Afrika; mener, at alle statskup er et resultat af forskellige, flerdimensionale årsager, som varierer fra land til land og derfor kræver omhyggelige overvejelser; er ikke desto mindre forfærdet over tilkendegivelser af stærke antieuropæiske holdninger i visse lande og opfordrer medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at overveje at fremme mellemfolkelig kontakt gennem tættere drøftelser med lokalbefolkningen og nationale myndigheder, mere målrettet strategisk kommunikation på lokale sprog for at modvirke negative virkninger og ved åbent og ærligt at forholde sig til medlemsstaternes fortid som kolonimagter, hvor det er nødvendigt;

83. tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte de fremskridt, som Den Europæiske Unions militære uddannelsesmission i Mozambique (EUTM Mozambique) allerede har gjort som reaktion på den voksende terrortrussel i Cabo Delgado og med træningen af mozambiquiske kamptropper; er stadig bekymret over risikoen for, at denne trussel breder sig i området; opfordrer til omgående handling for at fremskynde leveringen af udstyr, der ikke er bestemt til at dræbe;

84. understreger, at ud af Unionens fem uddannelsesmissioner (EUTM) og militære partnerskabsmissioner (EUMPM) i Afrika fungerer tre (Centralafrika, Mali, Niger) nu i stærkt nedsat tempo eller er officielt suspenderet; påpeger ligeledes, at visse civile missioner, der yder bistand til de nationale sikkerhedsstyrker, er i stilstand (EUCAP Sahel Mali) fungerer dårligt (EUAM RCA) eller trækker sig tilbage (EUCAP Sahel Niger; fremhæver det presserende behov for, at udsendt personel har adgang til værktøjer, uddannelse, udstyr og ressourcer, der sætter det i stand til at levere oplysninger og efterretninger til EU og dets medlemsstater; mener, at støttekonceptet fortsat er af afgørende betydning for uddannelsesmissioner for at gøre det muligt for de europæiske rådgivere i praksis at kontrollere så præcist som muligt, om uddannelsesprogrammerne er blevet korrekt gennemført, og om de er i overensstemmelse med de lokale væbnede styrkers operative behov;

85. opfordrer desuden EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at kigge nærmere på mandatet for alle FSFP-missioner i Afrika, herunder en eventuel afslutning af dem om nødvendigt, med henblik på at opstille opnåelige mål og milepæle for hver mission i betragtning af den aktuelle politiske situation og undersøge, om disse missioner eventuelt kan ændres, så de mere effektivt tjener en ny, flerdimensionel og skræddersyet EU-strategi i Sahel og Afrika som led i EU's integrerede tilgang;

86. glæder sig over iværksættelsen af EU's sikkerheds- og forsvarsinitiativ til støtte for vestafrikanske lande i Guineabugten for en indledende periode på to år i tæt samarbejde med Elfenbenskysten, Ghana, Togo og Benin;

87. beklager den fortsatte mangel på støtte fra et stort antal afrikanske lande til en resolution fra FN's Generalforsamling, der fordømmer Rusland, støtter Ukraines territoriale integritet og opfordrer til fred;

88. glæder sig over ajourføringen af EU-strategien for maritim sikkerhed og den dertil hørende handlingsplan samt tilsagnet om at styrke Unionens rolle som garant for international maritim sikkerhed; bemærker med tilfredshed, at denne revision omfatter en styrkelse af igangværende flådeoperationer; glæder sig over, at det i ajourføringen foreslås at undersøge nye maritime områder af interesse for gennemførelsen af konceptet om koordineret maritim tilstedeværelse på grundlag af erfaringer fra Guineabugten og det nordvestlige Indiske Ocean; opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde aktivt om disse initiativer og forstærke deres militære flådekapacitet for at øge EU's tilstedeværelse og synlighed i Middelhavet, Sortehavet, Atlanterhavet, Det Indiske Ocean og Stillehavet og den globale søfartssektor såvel som tage formålstjenlige skridt til at imødegå trusler og udfordringer i Østersøen;

89. fremhæver, at det er nødvendigt at garantere sikkerheden i Sortehavsregionen ved at bistå med minerydning af Ukraines havområde og at tilskynde medlemsstaterne til at tilbyde uddannelsesøvelser i den henseende med vægt på udvikling af kapabiliteter til bekæmpelse af søminer og beskyttelse af kritisk infrastruktur på havbunden; understreger, at lignende teknologi bør afprøves og anvendes i andre europæiske have, hvor problemet med ueksploderet ammunition og kemiske våben, der blev dumpet i det foregående århundrede, allerede udgør en trussel mod sikkerheden, miljøet, sundheden og økonomien, f.eks. i Østersøen, Adriaterhavet og Nordsøen; opfordrer Kommissionen til at øge finansieringen til at løse dette voksende problem;

90. understreger, at EU i betragtning af de stigende geopolitiske spændinger på havene er nødt til at sikre retten til fri sejlads, sikkerheden for de maritime kommunikationslinjer, EU's fartøjer og mandskaber og offshoreinfrastrukturer, bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) og sørge for, at der føres effektivt tilsyn med dets ydre søgrænser for at forhindre ulovlige aktiviteter; understreger, at der er behov for at øge samarbejdet mellem EU og NATO om maritim sikkerhed for at dække alle anliggender af fælles interesse på dette område;

91. understreger, at EU på baggrund af de voksende geopolitiske spændinger til havs bør sikre, at dets ydre havgrænser overvåges effektivt, for at forhindre ulovlige aktiviteter; beklager, at trods rammen for restriktive foranstaltninger, der blev fastlagt af EU den 11. november 2019 som svar på Tyrkiets ulovlige boreaktiviteter i det østlige Middelhav, er disse aktiviteter fortsat;

92. ser med tilfredshed på Tyrkiets stemme i FN's Generalforsamling for at fordømme den russiske angrebskrig mod Ukraine og dets engagement med hensyn til Ukraines suverænitet og territoriale integritet, men beklager samtidig, at Tyrkiets omgåelse af EU's sanktioner undergraver deres effektivitet, og opfordrer Kommissionen til at undersøge dette; gentager sin opfordring til Tyrkiet om at bringe sig på linje med EU's sanktioner mod Rusland;

93. beklager i anerkendelse af, at Tyrkiet er et land med strategisk betydning, Tyrkiets holdninger og politikker på visse områder, som giver anledning til bekymring i EU og i dets nærområder, og som truer den regionale fred, sikkerhed og stabilitet; fordømmer på det kraftigste Tyrkiets ulovlige aktiviteter i Cypern såsom de vedvarende krænkelser af FN's Sikkerhedsråds resolution 550 (1984) og 789 (1992), hvori Tyrkiet opfordres til at overføre området Varosha til dets retmæssige indbyggere under FN's midlertidige administration, og de nylige angreb mod FN's fredsbevarende personel i stødpudezonen nær landsbyen Pyla/Pile i Cypern, hvor der bor både tyrkisk- og græsk-cyprioter; fordømmer den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogans opfordring til det internationale samfund om at anerkende løsrivelsesenheden i det besatte Cypern og således frafalde relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, hvori der opfordres til en føderation bestående af to samfund og to zoner med én international juridisk personlighed, én suverænitet, ét statsborgerskab og politisk lighed, hvilket også er i overensstemmelse med gældende EU-ret;

94. beklager den omstændighed, at Tyrkiet på trods af indsatsen for at få nedtrappet spændingerne fortsætter sine ensidige provokerende handlinger og tilsidesættelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution om våbenembargo mod Libyen for så vidt angår operation IRINI og krænker folkeretten, herunder FN's havretskonvention, og EU-medlemsstaternes, navnlig Grækenlands og Cyperns, suveræne rettigheder i det østlige Middelhav; glæder sig over den nylige fælles erklæring fra lederne af Tyrkiet og Grækenland om at stræbe efter godt naboskab, åbne for kommunikationen, mindske spændingerne gennem militær tillidsopbygning, øge handelen og arbejde på at løse problemer i Det Ægæiske Hav; bemærker, at Tyrkiet i stigende grad er til stede i områder, hvor EU har centrale sikkerhedsinteresser og FSFP-missioner, og opfordrer Tyrkiet til at afholde sig fra at undergrave EU's interesser og missioner i disse områder; gentager sin fordømmelse af undertegnelsen af aftalememorandaerne mellem Tyrkiet og Libyen om omfattende sikkerhedsmæssigt og militært samarbejde og om afgrænsningen af havområder, som er indbyrdes forbundne og udgør klare krænkelser af folkeretten, de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd og EU-medlemsstaternes suveræne rettigheder;

95. fremhæver det presserende behov for en væsentlig forøgelse af investeringerne i regional og global våbenkontrol, ikkespredning og nedrustning, navnlig i forbindelse med multilaterale tilgange; understreger nødvendigheden af øget gennemsigtighed og konvergens på nationalt og europæisk plan vedrørende våbeneksport; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at overholde fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008, der fastsætter fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1560; anerkender medlemsstaternes beføjelser i deres politikker for indkøb af forsvarsmateriel;

96. bekræfter på ny sin fulde støtte til EU's og dets medlemsstaters tilslutning til traktaten om ikkespredning af kernevåben som hjørnestenen i den nukleare ikkesprednings- og nedrustningsordning; fastholder, at det er nødvendigt at sikre, at EU spiller en stærk og konstruktiv rolle med hensyn til at udvikle og styrke de globale regelbaserede ikkespredningsbestræbelser og våbenkontrol- og nedrustningsstrukturen;

97. understreger, at EU skal videreudvikle sine egne kapabiliteter på alle områder for at beskytte alle medlemsstaters suverænitet, men også bane vejen for overtagelse af byrden på lang sigt, således at EU tager mere ansvar for sit eget forsvar og samtidig styrker sit sikkerhedssamarbejde med NATO og ligesindede partnere i hele verden; glæder sig over oprettelsen af Schumanforummet for sikkerhed og forsvar som en platform for udveksling mellem partnere baseret på lighed og gensidig anerkendelse;

98. understreger på det kraftigste betydningen af alliancen mellem EU og USA, som er baseret på de fælles værdier demokrati, frihed og retsstat; værdsætter USA's stærke tilsagn om og engagement i Europas territoriale forsvar, navnlig i lyset af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, som er en trussel for hele kontinentet; glæder sig meget over det intensiverede partnerskab med USA, navnlig undertegnelsen af en administrativ aftale mellem EDA og USA's forsvarsministerium i april 2023 og dialogerne mellem EU og USA om sikkerhed og forsvar samt om Kina; opfordrer EU til at fortsætte sit aktive samarbejde med USA inden for rammerne af EU's og USA's strategiske dialog om sikkerhed og forsvar, f.eks. om gensidige sikkerheds- og forsvarsinitiativer, nedrustning og ikkespredning, virkningerne af disruptive teknologier, klimaforandringer, hybride trusler, cyberforsvar, militær mobilitet, krisestyring og forbindelserne med strategiske konkurrenter;

99. bemærker vigtigheden af øget samarbejde inden for produktion og indkøb af forsvarsprodukter, herunder via lige markedsadgang for forsvarsindustrierne; glæder sig i den henseende over EU's bestræbelser på at forbedre sine egne forsvarskapabiliteter og påtage sig et større ansvar for sit eget forsvar;

100. gentager sin opfordring til et institutionaliseret sikkerheds- og forsvarssamarbejde med Det Forenede Kongerige, herunder via tættere samarbejde om informationsudveksling, militær mobilitet, gensidige sikkerheds- og forsvarsinitiativer, krisestyring, cybersikkerhed, hybride trusler, udenlandsk informationsmanipulation og indblanding og vores forbindelser med fælles strategiske konkurrenter; tilskynder Det Forenede Kongerige til at samarbejde seriøst med EU om presserende strategiske udfordringer; tilskynder NF/HR til at indbyde Det Forenede Kongerige til uformelle rådsmøder mellem udenrigsministre (og forsvarsministre) for at udveksle synspunkter om spørgsmål af fælles interesse, samtidig med at EU's beslutningsautonomi beskyttes fuldt ud;

101. fremhæver partnerskabsdimensionens betydning i det strategiske kompas for at styrke samarbejdet mellem EU og dets ligesindede allierede og partnere rundt om i verden med henblik på at modvirke udenlandske strategier, der har til formål at undergrave EU og destabilisere den regelbaserede internationale orden; glæder sig over den længe ventede tredje fælleserklæring om samarbejdet mellem EU og NATO, som bekræfter, at EU og NATO er betydningsfulde partnere, som deler fælles værdier og strategiske interesser, og som arbejder komplementært for at sikre, at NATO-allierede drager fordel af en stærk europæisk søjle i NATO; opfordrer i særdeleshed til synergier og sammenhæng mellem NATO's strategiske koncept og EU's strategiske kompas, navnlig inden for bekæmpelse af russisk aggression, militær mobilitet, hybrid krigsførelse og cyberkrigsførelse, kampagner med sigte på udenlandsk informationsmanipulation og indblanding, global maritim sikkerhed og bekæmpelse af traditionelle trusler såsom terrorisme, samt ydelse af støtte til partnere;

102. glæder sig over Finlands tiltrædelse af NATO; beklager dybt forsinkelsen af ratificeringen af Sveriges tiltrædelse af NATO; fordømmer i den forbindelse desuden forsøgene på at undergrave de demokratiske frihedsrettigheder i EU's medlemsstater, ved at Tyrkiet instrumentaliserer sin godkendelse af Sveriges tiltrædelse af NATO; glæder sig i denne forbindelse over Tyrkiets og Ungarns længe forsinkede beslutning om at godkende Sveriges tiltrædelse af NATO; opfordrer indtrængende de tyrkiske myndigheder til at indfri deres løfte om et mere konstruktivt partnerskab i NATO, herunder i det østlige Middelhavsområde;

103. glæder sig over den fælles meddelelse om en handlingsplan for militær mobilitet 2.0, som er et centralt bidrag til styrkelsen af europæisk sikkerhed, hvilket anerkendes i det strategiske kompas; fremhæver den fremskyndede vedtagelse af projekter vedrørende dobbelt anvendelse af transportinfrastruktur efter Ruslands angrebskrig mod Ukraine; minder om vigtigheden af at sikre, at der er tilstrækkelige disponible finansielle midler til at kunne fortsætte de forberedte projekter i de kommende år;

104. fremhæver vigtigheden af at udvikle sikkerheds- og forsvarsdialoger med partnere rundt om i verden, navnlig på Vestbalkan og i Det Østlige Partnerskab, men også med vigtige partnere i strategiske havområder som dem, der strækker sig fra de sydlige nabolande og den indopacifiske region, fra Afrikas østkyst til det sydlige Stillehav og fra Arktis til Fjernøsten; opfordrer til at uddybe det militære og sikkerhedsmæssige samarbejde med EU's umiddelbare nabolande ved at styrke sikkerhedsdimensionen og udvide dialoger vedrørende sikkerheds- og forsvarspolitik; gentager opfordringen til et uddybet samarbejde med internationale organisationer såsom, men ikke begrænset til, FN, AU og dets fredsbevarende missioner i fælles operationsområder samt med OSCE om sikkerhed;

105. anerkender, at den arktiske region har væsentlig strategisk og geopolitisk betydning som følge af dens nye maritime ruter, rige naturressourcer og muligheder for økonomisk udvikling, som skabes af den globale opvarmning, men som der i stadig højere grad kæmpes om; betragter autoritære regimers, herunder Ruslands og Kinas, tiltagende aktiviteter og stigende interesse i Arktis som foruroligende; understreger vigtigheden af at opretholde sikkerheden, stabiliteten og samarbejdet i Arktis; understreger, at regionen skal forblive fri for militære spændinger og udnyttelse af naturressourcer, og at de oprindelige folks rettigheder skal respekteres; gentager, at der er behov for at medtage EU's politik for Arktis i FSFP og indgå i et effektivt samarbejde med NATO; anmoder om, at Arktis regelmæssigt tages op på møder i Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og Rådet;

106. fordømmer på det kraftigste de talrige missilafprøvninger, som Nordkorea har gennemført i 2023; understreger Kinas og Ruslands særlige ansvar, når det gælder Nordkorea, og opfordrer dem til at bruge deres indflydelse til at forhindre enhver yderligere eskalering; giver udtryk for sin dybe bekymring over det seneste møde mellem den nordkoreanske diktator Kim og russiske ledere; fordømmer på det kraftigste leverancerne af nordkoreanske våben og ballistiske missiler til Rusland, som anvendes i angrebskrigen mod Ukraine, og bemærker, at Rusland med sit styrkede militære samarbejde overtræder de FN-sanktioner og -resolutioner, der vedrører Nordkorea; fordømmer på det kraftigste Iran for at forsyne Rusland med droner og missiler til brug i Ruslands ulovlige krig mod Ukraine og understreger, at der med hensyn til Iran er behov for en yderligere international indsats i tæt samarbejde med vores partnere;

Europa-Parlamentets rolle

107. opfordrer til en styrkelse af det parlamentariske demokrati og forbedret kontrol med partnerlande uden for EU gennem parlamentariske dialoger om sikkerheds- og forsvarsspørgsmål og gennem opbygning af parlamenters modstandsdygtighed over for hybride trusler, herunder cyberangreb og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding;

108. bemærker, at den nylige stigning i udgifterne til forsvarspolitikker og -programmer på EU-plan og blandt medlemsstaterne er af særlig betydning for europæisk forsvar og sikkerhed, afspejler behovene i den aktuelle sikkerhedssituation og viser nødvendigheden af, at forsvar udvikles som et egentligt EU-politikområde, hvilket kræver fuld parlamentarisk kontrol og ansvarlighed for at sikre, at disse programmer og politikker bidrager på den mest effektive måde til opfyldelsen af EU's strategiske mål og til beskyttelsen af europæiske sikkerheds- og forsvarsinteresser; gentager i den forbindelse sit krav om delegerede retsakter om arbejdsprogrammerne for de forsvarsindustriprogrammer, der finansieres over EU-budgettet; gentager på det kraftigste sin opfordring til, at der oprettes et fuldgyldigt Sikkerheds- og Forsvarsudvalg i Europa-Parlamentet med fuldt lovgivnings- og budgetmæssigt ansvar for europæiske forsvarsanliggender, herunder foranstaltninger til styrkelse af den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base, forudsat at dette udvalg påtager sig lederrollen med hensyn til den fremspirende lovgivning på forsvarsområdet inden for EU's rammer med kontrol-, lovgivnings- og budgetansvar;

109. understreger med henvisning til det vellykkede samarbejde mellem SEDE-udvalget og Udvalget om Industri, Forskning og Energi i forbindelse med fastlæggelsen af EDIRPA-forordningen, at underudvalget bør deltage i alle lovgivningsmæssige procedurer med en relevant indvirkning på det europæiske forsvar, indtil der er oprettet et fuldgyldigt udvalg;

110. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til regelmæssigt og på en fyldestgørende måde at rapportere til SEDE-udvalget om gennemførelsen af det strategiske kompas;

°
° °

111. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionens formand og kompetente kommissærer, FN's generalsekretær, NATO's generalsekretær, formanden for NATO's Parlamentariske Forsamling, EU's agenturer på sikkerheds- og forsvarsområdet samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.